

KRÓLUJ NAM, CHRYSSTE!

OGÓLNOPOLSKIE DZIEŁO INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA

BIULETYN

NR 1

ABY JEZUS
CHRYSZTUS
KRÓL BYŁ
RZECZYWIŚCIE
KRÓLEM NARODU
I PAŃSTWA
PÓLSKIEGO

STAN AKTUALNY,
UWARUNKOWANIA ORAZ
PROŚBY I OCZEKIWANIA
DOTYCZĄCE INTRONIZACJI
JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA
W POLSCE

KRAKÓW, WRZESIEŃ 2020

ZARZĄD OGÓLNOPOLSKIEGO DZIEŁA INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA

- ◆ Andrzej FLAGA – przewodniczący,
- ◆ Barbara PASTERNAK – wiceprzewodniczący,
- ◆ Adam KĘDZIERSKI – wiceprzewodniczący,
- ◆ Piotr PIKUŁA – sekretarz,
- ◆ Alicja KONDRACIUK – skarbnik,
- ◆ Henryk GLINKOWSKI – członek,
- ◆ Anna KROGULSKA – członek.

RADA OGÓLNOPOLSKIEGO DZIEŁA INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA:

- ◆ bp dr Stanisław JAMROZEK – Delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. Ruchów Intronizacyjnych;
- ◆ ks. prof. dr hab. Marek CHMIELEWSKI – konsultant Delegata KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych;
- ◆ ks. dr hab. Wojciech MEDWID – duszpasterz kultu Jezusa Chrystusa Króla w diecezji bielsko-żywieckiej;
- ◆ prof. dr hab. inż. Włodzimierz BOJARSKI – energetyk, ekonomista, analityk systemowy, przedstawiciel Stowarzyszenia „Jedność Narodu”;
- ◆ Stanisław CZARNOTA – działacz ośrodka polonijnego Yorba Linda w Kalifornii, propagator Intronizacji Chrystusa Króla w USA, działacz „Solidarności” wśród Polonii;

- ◆ prof. dr hab. inż. Andrzej FLAGA – przewodniczący Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”;
- ◆ mgr inż. Henryk GLINKOWSKI – założyciel i były prezes Stowarzyszenia pt. Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski;
- ◆ mgr Adam GŁODEK – prezes Stowarzyszenia pt. Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski;
- ◆ mgr inż. Artur JASIŃSKI – warszawska grupa modlitewna intronizacyjna;
- ◆ mgr inż. Adam KĘDZIERSKI – organizator Rycerstwa Jezusa Chrystusa Króla, wydawca modlitewników, książek i materiałów formacyjnych dotyczących Dzieła Intronizacji;
- ◆ mgr Alicja KONDRACIUK – sekretarz Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”;
- ◆ dr Anna KROGULSKA – prezes Stowarzyszenia Misjonarzy Świeckich „Inkulturacja”;
- ◆ Halina NOWINA-KONOPKA – architekt, Porozumienie Polskie;
- ◆ Jan ŁOPUSZAŃSKI – prawnik, Porozumienie Polskie;
- ◆ mgr Barbara PASTERNAK – prezes Fundacji Serca Jezusa;
- ◆ mgr Piotr PIKUŁA – Prezes Stowarzyszenia „Róża”;
- ◆ Halina SZUSTAK – przewodnicząca Stowarzyszenia „Dom Ojczysty”, wiceprezes Legionu Małych Rycerzy Miłosiernego Serca Jezusowego, przedstawiciel Polonii z Chicago.

ABY JEZUS CHRYSTUS KRÓL BYŁ RZECZYWIŚCIE KRÓLEM NARODU I PAŃSTWA POLSKIEGO

STAN AKTUALNY I UWARUNKOWANIA ORAZ PROŚBY I OCZEKIWANIA DOTYCZĄCE DZIEŁA INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA W POLSCE

Najdostojniejsi Pasterze i Ojcowie Duchowni Kościoła katolickiego w Polsce!
Wielce Szanowni Przedstawiciele władz świeckich Narodu i Państwa Polskiego!
Drodzy Czyciele Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana!

Kraków, 21.10.2020 r.

CZEŚĆ I – STAN AKTUALNY I UWARUNKOWANIA DZIEŁA INTRONIZACJI W POLSCE

1. JUBILEUSZOWY AKT PRZYJĘCIA JEZUSA CHRYSTUSA ZA KRÓLA I PANA WYDARZENIEM HISTORYCZNYM

W dniu 19.11.2016r. w Bazylice Bożego Miłosierdzia w Krakowie – Łagiewnikach, w przeddzień Święta Chrystusa Króla, na zakończenie Roku Świętego Miłosierdzia, z udziałem najwyższych władz kościelnych i państwowych oraz 200 000 wiernych, proklamowany został Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana naszej Ojczyzny i Państwa Polskiego (w skrócie *Akt Intronizacyjny*). Władzę duchowną reprezentowało 50. pasterzy Kościoła katolickiego w Polsce w asyście 1000 kapłanów. Władzę świecką reprezentował prezydent Andrzej Duda, członkowie rządu i parlamentu.

To historyczne wydarzenie uznajemy za najważniejsze w całym procesie Intronizacji Jezusa Chrystusa, duchowego Króla i Pana naszego Narodu i Państwa Polskiego. Jest ono porównywalne z Chrztem Polski, który trzeba uznać za pierwszą Intronizację Jezusa Chrystusa Króla w naszym Narodzie i Państwie Polskim.

Akt Intronizacyjny to nie deklaracja polityczna a akt wiary – jest dobrowolnym zobowiązaniem podjętym przez władze duchowną i świecką oraz Naród Polski do przestrzegania przykazań Bożych w życiu indywidualnym, społecznym i państwowym. *Akt* ten, według zapewnień Pana Jezusa w przesłaniu skierowanym do

Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny, będzie wsparty łaską przemiany i odnowy moralnej w Kościele, Narodzie i Państwie Polskim. Dokonana *Intronizacja* sprawia, że Polska katolicka i suwerenna jest uratowana od zagłady.

Mamy świadomość tego, że Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana nie kończy, ale jest początkiem dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Kościele, Narodzie i Państwie Polskim.

Konsekwencją *Aktu Intronizacyjnego* powinno być podjęcie wielkiej modlitwy, pokuty i pracy formacyjnej, dostosowanie prawa stanowionego do prawa Bożego, podjęcie różnorodnych zorganizowanych działań wszystkich Polaków - zarówno duchownych jak i świeckich – prowadzących do odnowy moralnej całego Narodu Polskiego, do naprawy Państwa Polskiego. Szczególna odpowiedzialność spoczywa tu, z natury rzeczy, na przywódcach duchowych i świeckich naszej Ojczyzny, na sprawujących władzę w Kościele i Państwie Polskim. Chcielibyśmy uczestniczyć w tych pracach w łączności z władzami duchownymi i świeckimi Kościoła i Państwa Polskiego.

2. AKTUALNY STAN DZIEŁA INTRONIZACJI W POLSCE

Po *Akcie Intronizacyjnym*, przez trzy kolejne lata miały miejsce obchody rocznicowe tego historycznego wydarzenia w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach. Z każdego z tych obchodów rocznicowych wydane zostały następujące książki – albumy, które wysłaliśmy do wszystkich Pasterzy

Kościół katolicki w Polsce, wybranych Ojców Duchownych i Rządzących Polską:

- ♦ *Trzeba, aby Chrystus królował*. Opracowanie i redakcja: ks. prof. Marek Chmielewski, ks. dr Joachim Kobienia, prof. Andrzej Flaga. Wydawcy: Rycerstwo Jezusa Chrystusa Króla i Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”; Kraków, czerwiec 2018r.
- ♦ *Niepodległa Polska Królestwem Chrystusa*. Opracowanie i redakcja: ks. prof. Marek Chmielewski, prof. Andrzej Flaga, Wydawcy: Rycerstwo Jezusa Chrystusa Króla i Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”; Kraków, czerwiec 2019r.
- ♦ *Króluj nam Chryste!* Opracowanie i redakcja: ks. prof. Marek Chmielewski, prof. Andrzej Flaga, Wydawcy: Rycerstwo Jezusa Chrystusa Króla i Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”; Kraków, czerwiec 2020r.

Przedstawiciele ruchów/stowarzyszeń/grup/wspólnot/organizacji intronizacyjnych – zwanych dalej zrzeszeniami intronizacyjnymi – najpierw aktywnie współpracowali z Zespołem ds. Ruchów Intronizacyjnych Konferencji Episkopatu Polski, kierowanym przez bpa Andrzeja Czaję, a następnie utworzyli Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla (w skrócie *Dzieło Intronizacji*), owocnie współpracujące z Delegatem Konferencji Episkopatu Polski ds. Ruchów Intronizacyjnych bp. Stanisławem Jamrozkiem.

Zrzeszenia intronizacyjne wchodzące w skład *Dzieła Intronizacji* i związani z nimi kapłani, przygotowali wiele materiałów, które mogą stanowić realną pomoc dla tych, którzy chcieliby uczestniczyć i aktywnie włączyć się w *Dzieło Intronizacji*. Na szczególną uwagę zasługuje tu – poza wymienionymi wyżej książkami – albumami – obszerny, znakomicie opracowany przez ks. prof. Marka Chmielewskiego oraz ładnie wydany przez pana Adama Kędzierskiego *Modlitewnik Czcieli Chrystusa Króla – Króluj nam Chryste!*, wydanie trzecie, Ustroń 2018r., który został przesłany jako dar, między innymi do każdego biskupa, kurii i każdej parafii w Polsce oraz jest rozprowadzany przez zrzeszenia intronizacyjne i duszpasterstwa w diecezjach.

Po drugiej i trzeciej rocznicy *Aktu Intronizacyjnego*, w ten sam sposób zostały rozesłane broszurki zawierające teksty:

- ♦ Drogi Krzyżowej, jako pomoc dla duszpasterzy na Wielki Post, opracowane przez księży Wojciecha Medwida i Ryszarda Barglika-Makowskiego,
- ♦ homilie arcybiskupów Andrzeja Dzięgi i Józefa Michalika, które jasno określają zadania, jakie wynikają z *Aktu Intronizacyjnego*.

Coroczne sympozja w rocznicę *Aktu Intronizacyjnego* są okazją do rozstrzygnięcia Ogólnopolskiego

Konkursu „Jezus Chrystus naszym Królem”, dedykowanego dzieciom i młodzieży.

Z myślą o dzieciach i młodzieży zostały opracowane konspekty katechez o Jezusie Królu dla wszystkich grup wiekowych, od przedszkola poczynając. Konspekty zostały przesłane do wszystkich kurii diecezjalnych do wykorzystania przez wydziały duszpasterskie i katechetów.

Podjęliśmy także starania, aby w Programie Duszpasterskim Kościoła w Polsce na lata 2019-2021 pojawiła się informacja o *Akcie Intronizacyjnym* i jego pastoralnych implikacjach.

Ponadto, w ramach prac formacyjnych Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla zostały ostatnio opracowane i wydane broszurki: *Jezus Chrystus naszym Królem* (Stowarzyszenie „Róża”, Kraków 2016), zawierająca zbiór 31 rozważań przybliżających poszczególne zagadnienia poruszone w *Akcie Intronizacyjnym*, służących jako październikowe czytania różańcowe; *Bóg zakrólował* (Fundacja Serca Jezusa, Kraków 2017), zawierająca tekst *Aktu Intronizacyjnego* wraz z *Komentarzem* do tego *Aktu* oraz *Królewskie prawo miłości* (Stowarzyszenie „Róża”, Kraków 2019), *Dekalog w życiu Apostołów Jezusa Króla* (Fundacja Serca Jezusa, Kraków 2017). W przygotowaniu jest kolejna broszurka o Sakramentach w życiu Apostołów Jezusa Króla.

Wymienione działania na rzecz promocji *Dzieła Intronizacji* w Polsce stały się możliwe dzięki zgodnej współpracy przedstawicieli różnych środowisk intronizacyjnych w ramach Zespołu do spraw Ruchów Intronizacyjnych, który po *Akcie Intronizacyjnym*, obecnie jako Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla, kontynuuje swoją działalność pod przewodnictwem bpa Stanisława Jamrozka, Delegata KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych. Niniejszy, pierwszy *Biuletyn* tego *Dzieła*, jest również wyrazem tej współpracy.

Przed nami kolejne, jakże ważne, wydarzenie intronizacyjne – *Ogólnopolski Kongres Jezusa Chrystusa Króla: W diecezjach i parafiach – Króluj nam, Chryste!*, który zaplanowany był na listopad 2020r. w Warszawie. Niestety – z uwagi na pandemię koronawirusa – przesuwamy termin tego *Kongresu* na rok przyszły. Będzie to zarazem rok 25-lecia ruchu intronizacyjnego w Polsce.

Mimo podejmowanych działań, recepcja postulatów wynikających z *Aktu Intronizacyjnego* w wielu miejscach napotyka na opór lub otwarty sprzeciw, nie tylko ze strony środowisk laickich, ale także niektórych duszpasterzy. Wierzymy jednak, że w przypadku tych ostatnich jest to nie tyle kwestia złej woli, co raczej braku odpowiedniej informacji i pewności, że cała sprawa – mimo różnych zaszczości – rozwija się pod opieką Pasterzy Kościoła katolickiego w Polsce i z ich błogosławieństwem.

Akt Intronizacyjny z 2016 r. miał być początkiem wielkiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Kościele, Narodzie i Państwie Polskim, a tymczasem obserwujemy tylko mały postęp w rozwoju tego *Dzieła*.

Jak dotąd nie opracowano systemowo w skali ogólnopolskiej odpowiednich instrukcji, poleceń, informacji, materiałów formacyjnych i materiałów do katechez związanych z *Intronizacją*, i nie przesłano ich do księży proboszczów, przełożonych wspólnot zakonnych męskich i żeńskich oraz duszpasterzy. Odnośnie do praktycznej realizacji Dzieła Intronizacji w Kościele katolickim w Polsce, po przyjęciu *Aktu Intronizacyjnego* kapłani i wierni pozostawieni zostali samym sobie. W szczególności dotyczy to objęcia opieką duszpasterską różnych zrzeseń intronizacyjnych w Polsce i podjęcia formacji duchowej wiernych wynikającej z tego *Aktu* w diecezjach i parafiach. Zdarzają się liczne przypadki, że kapłani nie mają odpowiedniej wiedzy na ten temat, a nawet są przeciwni takiej pracy duszpasterskiej. Otwiera to pole do krytyki samego *Aktu* i *Pasterzy* za ich opieszałość, milczenie, małe angażowanie się w sprawy *Intronizacji*.

Ponieważ nie opracowano dotąd długofalowego programu duszpasterskiego odnowy moralnej Narodu Polskiego, wynikającego z *Aktu Intronizacyjnego*, otrzymujemy liczne opinie, stwierdzenia i informacje, że prawdziwej Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce nie było.

Pan Jezus objawił Służebnicy Bożej Rozalii Celakównie:

Wielkie i straszne są grzechy i zbrodnie Polski. Sprawiedliwość Boża chce ukarać ten naród za grzechy, a zwłaszcza za grzechy nieczyste, morderstwa i nienawiść. [...] Jest jednak ratunek dla Polski, jeśli Mnie uzna za swego Króla i Pana w zupełności przez Intronizację, nie tylko w poszczególnych częściach kraju, ale w całym państwie, z rządem na czele (Służebnica Boża Rozalia Celakówna, Pisma).

Jakże aktualne są te słowa dzisiaj w Polsce, w czasach zbrodni seksualnych, masowego zabijania dzieci w łonach matek i niekończących się kłótni polsko-polskich, które rozbijają naszą jedność narodową. Dlatego prawda o Chrystusie Królu winna być przekazywana wszystkim Polakom, szczególnie zaś tym, którzy jej nie znają. To wyjątkowa szansa ratunku i szczególny akt Bożego Miłosierdzia dla naszego Narodu. Oczekuje on nadal od swoich *Pasterzy*, *Duszpasterzy* i *Rządzących* właściwego pouczenia, przygotowania i poprowadzenia pod Sztandarem Chrystusa Króla.

Jesteśmy zaniepokojeni niemal całkowitym przemilczaniem w mediach katolickich i świeckich, zarówno przed jak i po dokonaniem *Akcie Intronizacyjnym*, sprawy Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce. Wierzmy jednak, że *Akt Intronizacyjny* – pomimo

jego wielu niedoborów – został przez Trójjedynego Boga uznany i zapisany w historii Polski. Nie da się go już wymazać z naszej narodowej pamięci. Trzeba o tym odważnie mówić i edukować Naród Polski wszędzie tam, gdzie jest to możliwe.

Niestety, z przykrością należy tu stwierdzić, że większość hierarchów i proboszczów Kościoła katolickiego w Polsce unika kwestii *Intronizacji* w katechezach, listach pasterskich oraz oficjalnych stanowiskach KEP. Zastanawiające jest, że wobec zmasowanego ataku medialnego wrogów kościoła na pedofilię z udziałem osób duchownych, Rada Stała Episkopatu Polski potrafiła zająć jednoznaczne, ważne i publicznie wyrażone stanowisko, a w sprawie tak ważnej jaką jest Intronizacja Jezusa Chrystusa Króla w Polsce i związana z nią odnowa moralna całego Narodu, w tym także duchowieństwa, ta sama Rada Stała KEP milczy.

Biuletyn niniejszy opracowaliśmy i przesyłamy w szczególnym, jakże trudnym momencie dziejowym nie tylko dla Polski, ale i dla całego świata. Przeżywamy bowiem pandemię spowodowaną koronawirusem, która nie wiadomo jak się zakończy. Pan Bóg dał nam wszystkim – nie tylko ludziom wierzącym – specjalny czas na gruntowne rekolekcje, przemyślenia, odnowę moralną, radykalną przemianę duchową naszych umysłów i serc. Należy w związku z tym postawić fundamentalne pytanie: Czy my jako Polacy, jako ludzie wierzący, wykorzystamy właściwie ten specjalny czas?

Spółczesnemu atakowi pandemii koronawirusa zabrakło proroka głoszącego, jak w Niniwie, z dawną zapowiadaną karę Bożą oraz wzywającego do naprawy życia i pokuty. Ponadto w pierwszym okresie pandemii zamiast nieustających, całodobowych nabożeństw i modlitw pokutnych i przebłagalnych oraz żywych sakramentów świętych (gdyż jak trwoga to do Boga), wierni po raz pierwszy w historii zastali świątynie zamknięte i zostali odesłani do telewizora, radia, mediów społecznościowych. I to był najbardziej bolesny szok, podważający wartość wiary świętej i wierność duszpasterzy. Pod hasłem troski o zdrowie ciał, zdrowie dusz skierowano na wysychające płycizny, zamieszania i niebezpieczeństwo zatrucia.

W okresie pandemii, na falach radiowych i telewizyjnych oraz w mediach społecznościowych wysłuchaliśmy, obejrzeliliśmy i uczestniczyliśmy w wielu Mszach św., nabożeństwach, naukach rekolekcyjnych, homiliach. Niektóre z nich były znakomite. Były też wystąpienia medialne znaczących Ojców Duchownych, w tym *Pasterzy* Kościoła katolickiego w Polsce. Wszystkim tym kapłanom Bożym należą się jak najserdeczniejsze podziękowania od nas odbiorców tych przekazów medialnych. Szczególne podziękowania należą się tu niewątpliwie Radiu Maryja i Telewizji TRWAM.

Zastanawiającym jest jednak fakt, że praktycznie całkowicie nie podjęto w tych medialnych nabożeństwach, rekolekcjach, naukach, homiliach, wystąpieniach itp. spraw Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce i realizacji w życiu osobistym, rodzinnym, parafialnym, diecezjalnym, społecznym, narodowym i państwowym postanowień *Aktu Intronizacyjnego*.

Przekazy medialne ukierunkowane na przemianę naszych umysłów i serc, odnowę moralną, pogłębienie naszej duchowości i życia religijnego, były nam bardzo potrzebne, ale niestety, nie zastąpią one rzeczywistego i bezpośredniego uczestnictwa wiernych w ich pełnym życiu religijnym. Nie można więc nazywać takiego stanu rzeczy Rekolekcjami Narodowymi. Od wielu lat w licznych listach, apelach i stanowiskach kierowanych do Episkopatu Polski i wszystkich Pasterzy Kościoła katolickiego w Polsce zabiegamy o możliwie jak najszybsze opracowanie, przygotowanie i przeprowadzenie pod przewodnictwem Episkopatu Polski i wszystkich Biskupów narodowego programu odnowy moralnej Polaków w duchu *Aktu Intronizacyjnego*. Działania takie powinny być połączone z ogólnonarodową pokutą i nabożeństwem ekspiacyjnym za grzechy Narodu Polskiego - w tym rządzących Kościołem i Polską, osób duchownych i świeckich - za brak realizacji Ślubów Jasnogórskich, za bardzo słaby postęp w realizacji Działła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce.

Z tego szoku zamieszania życia i wiary spowodowanego pandemią, wierząca część społeczeństwa polskiego nie wydobyła się jeszcze; trwa dalej niejasność i niepewność - jak wykorzystać Boże upomnienie i mijający czas łaski? Dlatego wzywamy Ciebie Boże Miłosierny oraz Was Drodzy Arcypasterze, Władcy państwa i Przywódcy społeczni - o konieczny ratunek; o wielką narodową modlitwę i pokutę, o wielkie rekolekcje intronizacyjne, o paroletni program naprawy, odrodzenia i Intronizacji Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana, duchowego Króla Narodu i Państwa Polskiego.

3. STAN MORALNY I ZAGROŻENIA WSPÓŁCZESNE POLAKÓW

Aktualny stan moralny naszego Narodu jest zatrważający. Większość Polaków utraciła wiarę. Szerzą się sekty, satanizm. Jesteśmy świadkami rozpadu rodziny, rozwiązłości, kultury przemocy i gwałtu, nieposzanowania życia od poczęcia do naturalnej śmierci, bezpardonowej i wielce niemoralnej wojny politycznej polsko-polskiej toczonej publicznie w mediach, zatruwającej nasze życie społeczne.

Przeciwnicy Polski działający za parawanem Unii Europejskiej nienawidzą chrześcijaństwa, ponieważ

nienawidzą Chrystusa, który nakazuje zachowywanie przykazań. Nieprzyjaciele Boga uczynili wiele zbiegów w przeszłości i czynią je nadal, aby religię i Kościół usunąć z przestrzeni publicznej, która miała być zarezerwowana dla państwa, pojętego jako twór całkowicie zlaicyzowany, areligijny, a nawet ateistyczny.

Naszym odwiecznym wrogiem marzy się zakończenie dzieła niszczenia Polski przy zastosowaniu różnych środków i metod, ostatnio w postaci tzw. rewolucji Genderowej - tj. bezbożnej i nieludzkiej ideologii wymierzonej w męskość i kobiecość, w małżeństwo, w ojcostwo i macierzyństwo. Coraz częściej mają miejsca parady gejów i lesbijek. Czyni się wszystko, aby zalegalizować „małżeństwa” homoseksualne. Wprowadza się do szkół zwolenników i agitatorów LGBT deprawujących nasze dzieci i młodzież.

Jesteśmy świadkami degradacji, deformacji i deprawacji ojczystej kultury i sztuki, obyczajów; złego wychowania dzieci i młodzieży; dehumanizmu i braku etosu wśród dziennikarzy, pracowników naukowych, nauczycieli; nierzetelności wykonywania obowiązków przez pracowników administracji rządowej i samorządowej, przez posłów i senatorów; obłudy i zakłamania polityków; produkcji niezdrowej żywności przez rolników; fatalnego - gdy chodzi o zdrowie mieszkańców - planowania przestrzennego obszarów zurbanizowanych, w dużej mierze sterowanego przez lobby budowlane i deweloperów. Wszystkie te ogromne nieprawidłowości i nadużycia obserwujemy w środkach społecznego komunikowania się, filmach, spektaklach teatralnych, twórczości literackiej, muzyce, sztuce, niegodziwej reklamie, w debatach służących przede wszystkim atakom na przeciwników politycznych.

Jakże wielu dziennikarzy i polityków w prasie, radio i telewizji i w różnych mediach społecznościowych manipuluje faktami, stosuje różne techniki socjotechniczne, przekazuje tzw. *fake news*'y, stosuje agresję i przemoc medialną (tzw. *hate*). Jest to kultura nienawiści i agresji medialnej zbudowanej na kłamstwie. **Z tym trzeba jak najszybciej skończyć!**

Kraj nasz, zrujnowany w przeszłości gospodarczo, opanowany był i nadal jest przez różnego rodzaju grupy przestępcze a nawet mafie, działające w partiach politycznych, parlamencie, bankach, gospodarce, handlu, prokuraturze, sądownictwie, administracji państwowej, służbie zdrowia, w różnych instytucjach państwowych, prywatnych i innych.

Jakże często mamy nadal do czynienia ze złodziejską reprivatyzacją mienia państwowego, spółdzielczego i kamienic, z rozkradaniem majątku narodowego, z ogromnie szkodliwym działaniem kast w wymiarze sprawiedliwości.

Na to wszystko nakłada się ogromne zagrożenie postępującym, światowym, programowym terroryzmem i toczona obecnie wojna cywilizacyjna w wielu krajach Europy i świata.

Działalność, wroga chrześcijaństwu i Polsce, jest bardzo dobrze zaprogramowana, zorganizowana, finansowana i wszechstronnie, skutecznie realizowana, natomiast naszej obronie brakuje tego wszystkiego, nie mówiąc już o miejscowej działalności apostołskiej.

Jesteśmy już po wyborach prezydenckich w Polsce. Obie tury wyborów – a szczególnie druga – pokazały jak brudna, oszczercza i bezpardonowa była to kampania wyborcza i z jak zmasowanym atakiem medialnym tzw. mediów polskojęzycznych i zagranicznych musiał zmierzyć się prezydent Andrzej Duda, jego sztab wyborczy i cała zjednoczona prawica. Dzięki Bogu wygraliśmy! Był to kolejny cud, akt Bożego Miłosierdzia i szansa dana Polsce i Polakom przez Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana i przez Jego Matkę i Królową Polski.

Nieocenione były tu specjalne Msze św., modlitwy, czuwania, adoracje, nowenny do św. Andrzeja Boboli, św. Józefa i św. Jana Pawła II, transmitowane głównie przez Radio Maryja i telewizję TRWAM, a także przekazywane i publikowane w innych katolickich środkach społecznego komunikowania się. Wszystkim zaangażowanym tu osobom duchowym i świeckim – dzięki którym możemy dalej kontynuować budowę Polski Chrystusowej, z prezydentem Andrzejem Dudą na czele – składamy serdeczne Bóg zapłać!

4. ODNOWA MORALNA DOKONANA ZGODNIE Z JUBILEUSZOWYM AKTEM INTRONIZACYJNYM, NAJWAŻNIEJSZYM PROGRAMEM POLAKÓW

Duchowe budowanie nowej Polski trzeba oprzeć na solidnych fundamentach. Takim fundamentem dla ludzi wierzących jest sam Jezus Chrystus. Nasz nowy Dom Ojczysty powinien być zbudowany w oparciu o zasady Królestwa Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana i Matki Bożej Królowej Polski. Tylko w takim Domu można osiągnąć pełnię szczęścia, miłości i sprawiedliwości między ludźmi, pokój i dostatek. Budowanie Ojczyzny oparte na przesłankach czysto ludzkich, choćby najwspanialszych, bez odniesienia do Boga, to budowanie przyszłości Polski „na piasku”.

Jeden z najpiękniejszych psalmów Dawida mówi: *Jeżeli Pan domu nie zbuduje, na próżno trudzą się ci, którzy go wznoszą. Jeżeli Pan miasta nie ustrzeże, strażnik czuwa daremnie* (Ps 127). Do narodów w jeszcze większym stopniu niż do jednostek odnosi się rada Boskiego Zbawcy: *Starajcie się naprzód o królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość, a wszystko będzie wam dane*

(Mk 6,33). Rzeczy Bożych na ołtarzach Cezara składać nam nie wolno. NON POSSUMUS! – napisał Episkopat Polski w liście do Rządu PRL w dniu 8 maja 1953 r.

Gdy Polska stanie się rzeczywistym Królestwem Boga Króla wyzwolimy nie tylko siebie, ale wskażemy innym narodom sposób na zrzucenie jarzma zła.

Szatan i ludzie, którzy są z nim sprzymierzeni, doskonale o tym wiedzą. Nie dziwny się więc, że *Intronizacja* natrafia na tak wielki sprzeciw z ich strony, że tak wielu ludziom zależy na tym, by zniszczyć Polskę jako niezależne państwo, że za wszelką cenę chcą pozbawić ją prawa do samostanowienia i samodecydowania o duchowym kształcie naszego Narodu. Wszystko po to, by udaremnić Boże plany odnośnie do naszej Ojczyzny i nie dopuścić, by z niej wyszła iskra, która przysięga świat na ostateczne Moje przyjście (słowa Pana Jezusa do św. Faustyny).

Obowiązek działania na rzecz odnowy moralnej mają wszyscy Polacy. Wszyscy mamy obowiązek dochować wierności Bogu i Ojczyźnie. Program odnowy duchowej i moralnej Narodu powinien być podjęty nade wszystko – z natury rzeczy – przez Pasterzy Kościoła katolickiego w Polsce. Jesteśmy głęboko przekonani o tym, że **jedynym i najważniejszym programem, mającym na celu ocalenie naszej Ojczyzny, jest jak najpełniejsza Intronizacja Jezusa Chrystusa Króla Narodu i Państwa Polskiego, Króla Polski.**

Polska potrzebuje nowych rozwiązań ustrojowych, opartych o wskazania ewangeliczne i o naukę społeczną Kościoła katolickiego. Polska Chrystusowa domaga się, by wszystkie relacje społeczne, ekonomiczne i prawne wynikały z Jego przykazania miłości. Trzeba zniszczyć wszelkie formy wyzysku i niesprawiedliwości społecznej. Trzeba zniszczyć wszelkie źródła fałszu i brudu moralnego w edukacji, kulturze, sztuce i w mediach. Trzeba nam zbudować Polskę od nowa na objawionej Prawdzie w taki sposób, aby Jezus Król był dumny ze swego Królestwa.

Przeprowadzenie tylu radykalnych i niezbędnych reform w naszym Państwie możliwe jest pod jednym warunkiem: zbudowania jednego, wielkiego obozu sił patriotycznych katolicko-ludowo-narodowych, który utworzy jeden komitet wyborczy i wygra kolejne wybory samorządowe, parlamentarne i prezydenckie. Jeśli władzę w Polsce przejmą w swe ręce ludzie wierzący, uznający poprzez *Intronizację* absolutny prymat praw Bożych i absolutny prymat woli Jezusa Chrystusa duchowego Króla Polski nad prawem stanowionym i nad wolą rządzących, ocalenie Polski dokona się nie tylko w wymiarze zewnętrznym, ale i duchowym. Polska bogata duchowo, może uratować Europę od topieli niewiary i niemoralności. Największym bogactwem Polaków jest duchowe Królestwo Jezusa i Maryi.

CZĘŚĆ II – NASZE PROŚBY I OCZEKIWANIA DOTYCZĄCE DZIEŁA INTRONIZACJI KIEROWANE DO WŁADZ DUCHOWNYCH KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO W POLSCE

1. KRUCJATA MODLITWY, POSTY I EKSPIACJE ZA GRZECHY OFIAROWANE ZA KOŚCIOŁ, NARÓD I PAŃSTWO POLSKIE

W tak dramatycznej sytuacji Kościoła, Narodu i Państwa Polskiego niezbędne jest przygotowanie przez Was, Czcigodni Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce, sprawdzonych sposobów walki ze złem, diabłem i wadami narodowymi w skali ogólnopolskiej, tj. przede wszystkim:

- ♦ Narodowej krucjaty modlitwy realizowanej przez wiernych, parafie, zakony czy sanktuaria;
- ♦ Specjalnych form postu podejmowanych przez duchowieństwo i wiernych;
- ♦ Modlitw wstawienniczych z udziałem rzesz wiernych w sanktuariach narodowych, czy też odmawianych po Mszach św. (np. modlitwy do św. Michała Archanioła);
- ♦ Indywidualnych i narodowej ekspiacji za grzechy popełnianych masowo przez wiernych, duchowieństwo, polityków, ludzi sprawujących władzę w Państwie i samorządach, niewierzących i walczących z Kościołem. Miejscem specjalnej, narodowej ekspiacji za grzechy, przygotowanej i przeprowadzonej przez najwyższe władze kościelne, mogłoby być np. Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach. Należy unikać tu sytuacji, jaka miała miejsce w dniu 15.10.2016r. na Jasnej Górze, w czasie tzw. „Wielkiej Pokuty” w obecności ponad 200 tysięcy wiernych, miesiąc przed *Aktem Intronizacyjnym* proklamowanym nieco później w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia, że ekspiację taką przeprowadzą osoby duchowne, bez pasterskiego błogosławieństwa, gdy Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce tę sprawę zaniedbają.

Z historii Kościoła katolickiego w Polsce i na świecie wiemy, że w chwilach bardzo trudnych dla Kościoła, ludzkości i poszczególnych narodów, zarówno papieże, biskupi, wielcy kapłani oraz święci i błogosławieni, kierowali apele do wiernych o organizowanie krucjat modlitwy (m.in. krucjat różańcowych), tj. modlitw zorganizowanych na dużą skalę, a także podejmowanie przez wiernych postów, ekspiacji za grzechy i egzorcyzmów. Działania takie należy podejmować także obecnie, bo czasy, w jakich żyjemy, są bardzo trudne i przełomowe.

Wszystko to, o czym mowa wyżej, można krótko umownie nazwać Narodowymi Rekolekcjami Intronizacyjnymi. **Tak więc z całego serca prosimy Was,**

Najdostojniejsi Pasterze Kościoła i Narodu Polskiego, o zainicjowanie, opracowanie programu i przeprowadzenie w skali całego kraju, a nie tylko indywidualnie w poszczególnych diecezjach czy parafiach, Narodowych Rekolekcji Intronizacyjnych, służących odnowie moralnej naszego Narodu, zgodnie z *Aktem Intronizacyjnym*.

Warto w tym miejscu przypomnieć, że tematyką wiodącą homilii, nauczania i przemówień św. Jana Pawła II podczas IV pielgrzymki do Ojczyzny pod hasłem: *Bogu dziękujcie! Ducha nie gaście*, w dniach 1-9 czerwca 1991 r., był Dekalog. Po upadku muru berlińskiego i rozpadzie imperium komunistycznego na Wschodzie okazało się bowiem, że my Polacy jako Naród nie umiemy właściwie korzystać z wolności danej nam przez Opatrzność. Papież stał się podczas tej pielgrzymki budzicielem sumień, surowym ojcem wytykającym nam nasze narodowe grzechy i słabości oraz wskazującym nam drogę odnowy moralnej. Pielgrzymkę tę można więc uznać za nasze Rekolekcje Narodowe, którym przewodził św. Jan Paweł II.

Warto zaznaczyć, że w liście poprzedzającym czwartą wizytę duszpasterską do Polski św. Jan Paweł II napisał do kard. Józefa Glempa i za jego pośrednictwem do wszystkich Rodaków:

Spotykając się z pielgrzymami z Polski [...] wielokrotnie dawałem wyraz przekonaniu o potrzebie wielkiej ogólnopolskiej modlitwy. Taką modlitwą w okresie minionym była Wielka Nowenna przed Tysiącleciem Chrztu, była nią peregrynacja wizerunku Matki Jasnogórskiej, która w ciągu ponad dwudziestu lat objęła wszystkie parafie i wspólnoty Kościoła w Polsce. Jestem przekonany, że ta wielka ogólnonarodowa (ogólnospołeczna) modlitwa pomogła nam stopniowo przezwyciężyć zagrożenia totalitarnego systemu związanego z programem ateizacji społeczeństwa. Na obecnym etapie nieodzowna jest również taka wielka ogólnospołeczna modlitwa, abyśmy umieli czynić dobry użytek z wolności i stopniowo odbudowali całe polskie życie w nowych warunkach, przezwyciężając kryzysy społeczno-ekonomiczne, ale także kryzysy moralne¹.

Jakże te słowa Jana Pawła II są aktualne i ważne zwłaszcza dzisiaj!

2. UPAMIĘTNIENIE HISTORYCZNEGO WYDARZENIA INTRONIZACYJNEGO

Jesteśmy przekonani o tym, że najlepszą pamiątką dla potomnych uroczystej proklamacji *Aktu Intronizacyjnego* z udziałem władz duchownych i świeckich,

¹ G. Piotrowicz, J. S. Kowalski, *Jan Paweł II, Pielgrzym w Ojczyźnie*, Kraków 1999.

a także symbolem odnowy moralnej Narodu Polskiego jako owocu Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce, będzie *Pomnik Jezusa Chrystusa Króla* (lub *Pomnik Jezusa Chrystusa Króla i Centrum Jedności Polaków*). Mógłby on zarazem stanowić wspaniałe *votum* dla uczczenia dwutysiąclecia Odkupienia, jakie przypadnie w 2033r. Idea powstania takiego dzieła ma akceptację: Zespołu Konferencji Episkopatu Polski ds. Ruchów Intronizacyjnych, któremu przewodzi bp Andrzej Czaja, Delegata Konferencji Episkopatu Polski ds. Ruchów Intronizacyjnych bp. Stanisława Jamrozka oraz Zarządu i Rady Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla. Przewodniczący *Zespołu KEP* zapewnił nas wcześniej, że Konferencja Episkopatu Polski nie sprzeciwi się generalnie powstaniu takiego dzieła.

Z rozważanych dotąd lokalizacji *Pomnika* wydaje się, że najlepszymi byłyby: Sanktuarium Bożego Miłosierdzia lub Centrum Jana Pawła II w Krakowie-Łagiewnikach. Na tę drugą lokalizację zdaje się wskazywać szczególna okoliczność. Jest nią powstałe w związku z budową Trasy Łagiewnickiej kilkunastometrowe usypisko na gruntach kościelnych tuż obok Centrum Jana Pawła II. Po odpowiednim przystosowaniu mogłoby ono stanowić podstawę pod przyszły monument. Jeśli nie zostanie ono w ten sposób zagospodarowane, wówczas po zakończeniu budowy Trasy Łagiewnickiej zostanie zlikwidowane.

Zgodę na audiencję u Metropolity Krakowskiego w sprawach *Intronizacji i Pomnika* otrzymaliśmy w dniu 27 lutego 2019 r. W audyencji tej wzięli udział:

bp Stanisław Jamrozek – Delegat KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych; ks. prof. dr hab. Marek Chmielewski – konsultant Delegata KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych; prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga – przewodniczący Zarządu Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla; mgr inż. Adam Kędzierski – wiceprzewodniczący Zarządu Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla.

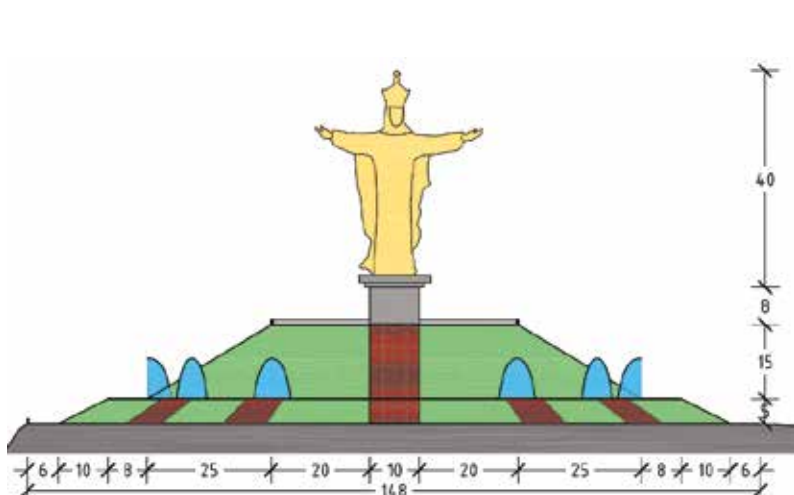
Głównym tematem tej audyencji było upamiętnienie wydarzenia intronizacyjnego z 2016 r. w Krakowie-Łagiewnikach. Ksiądz Arcybiskup został poinformowany także o utworzeniu Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla, powołaniu Rady i Zarządu tego Dzieła.

Podczas audyencji przekazaliśmy abp. Markowi Jędraszewskiemu dwie opinie dotyczące *Pomnika*, a mianowicie:

- Ks. prof. dr hab. Marek Chmielewski – „Racje uzasadniające zbudowanie Pomnika Jezusa Chrystusa w krakowskich Łagiewnikach”
- Prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga – „Opinia dotycząca dzieła Budowy Pomnika Jezusa Chrystusa Króla na terenie sanktuarium w Krakowie – Łagiewnikach”.

Trzecie opracowanie: prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga – „Zarys projektu koncepcyjnego Pomnika Jezusa Chrystusa Króla w Krakowie – Łagiewnikach” zostało przekazane Księdzu Arcybiskupowi, zgodnie z naszym zobowiązaniem podczas audyencji, 08.03.2019r.

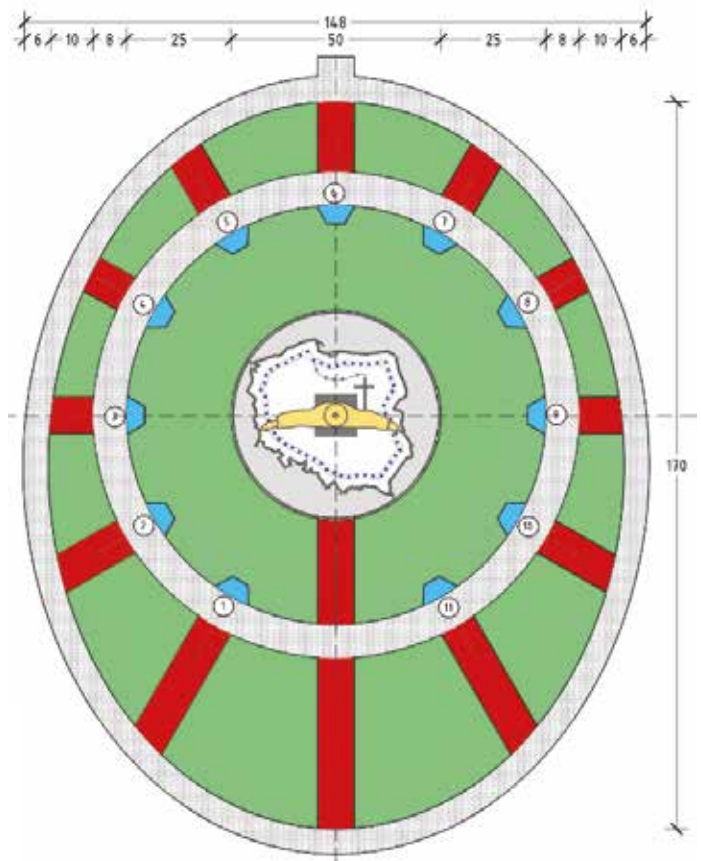
Ksiądz Arcybiskup zobowiązał się podczas tej audyencji, że zaprosi nas na kolejną audiencję, podczas

- Trawniki
- Schody
- Kaplice
- Brak

Widok z przodu PJCK usytuowanego na wzniesieniu wraz z kaplicami znajdującymi się na tym wzniesieniu

Widok z góry PJCK

której poinformuje nas o swojej decyzji w sprawie *Pomnika*. W tej ważnej sprawie do kolejnych spotkań nie doszło.

Wspomniane wyżej opinie i zarys projektu koncepcyjnego *Pomnika*, wraz z informacjami o stanie aktualnym naszej inicjatywy dotyczącej *Pomnika*, przekazaliśmy także podczas bezpośrednich audiencji, kolejno: bp Andrzejowi Czaji, abp. Andrzejowi Dziędze i abp. Stanisławowi Gądeckiemu. Wszyscy ci trzej hierarchowie wyrazili wsparcie dla naszej inicjatywy i zachęcili do jej skutecznego kontynuowania.

3. NASZA WSPÓŁPRACA

Jesteśmy głęboko przekonani, że Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa w Polskim Narodzie, które nie bez zrządzenia Bożej Opatrzności stało się naszym wspólnym udziałem, jest wielkim wyzwaniem dla całego Kościoła w Polsce: biskupów, prezbiterów, osób konsekrowanych i świeckich. Zapewne trzeba na nowo przemyśleć program, sposoby i środki duszpasterstwa zwyczajnego, aby dawanie pierwszego miejsca Chrystusowi Panu w naszym życiu osobistym, rodzinnym, społecznym, eklezjalnym i politycznym było faktycznym budowaniem Królestwa Chrystusowego pośród nas (por. Łk 17, 21).

Deklarujemy zatem pełne nasze zaangażowanie we współpracę z Czcigodnymi Pasterzami, szczególnie tymi, którym droga jest sprawa Intronizacji Chrystusa Króla w Polskim Narodzie. W kontekście nasilających się ataków na Kościół i jego Pasterzy pragniemy wspierać Was duchowo poprzez modlitwę, podejmowane akty umartwienia i pokuty, jak również przez troskę o dobre imię i solidarność w obronie chrześcijańskich wartości.

Ze smutkiem przyjmujemy ujawnione ostatnio różne nadużycia i zaniedbania we wspólnocie Chrystusowego Kościoła. To jeszcze bardziej przekonuje nas o słuszności podejmowania wspólnych wysiłków na rzecz szerzenia idei Chrystusowego panowania w naszym społeczeństwie.

Oczekujemy zatem od Czcigodnych Pasterzy oraz Duszpasterzy pełniejszego zaangażowania się w uznanie Jezusa Chrystusa naszym Królem i Panem, gdyż – jak mówił św. Jan Paweł II podczas pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny przez 40. lata – Jezus Chrystus jest „kluczem” do zrozumienia nie tylko człowieka, ale całego Polskiego Narodu i jego historii.

Prosimy także o ojcowską opiekę, radę, rzetelną ocenę i pomoc we wszystkich naszych działaniach, aby zawsze były one w duchu budowania jedności Kościoła oraz posłuszeństwa jego Pasterzom.

Ufamy, że dzięki trwającej już kilka lat owocnej współpracy w ramach naszego Zespołu do spraw Ruchów Intronizacyjnych, rozszerzać się będzie Króle-

stwo Chrystusa Pana w naszym Narodzie dla chwały Boga w Trójcy Jedynej i zbawienia wszystkich Polaków.

Przyszłość Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa w Kościele, Państwie Polskim i całym Narodzie – zapoczątkowanego Jubileuszowym Aktem Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana – powinna stać się przedmiotem specjalnego posiedzenia Konferencji Episkopatu Polski, a zwłaszcza podjęcia tej kwestii przez Zespół KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych, który na specjalnych spotkaniach i naradach – we współpracy z Zarządem i Radą Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla - opracuje odpowiednie programy i materiały intronizacyjne, które będą podstawą do adekwatnych działań w tym zakresie, obejmujących strukturalnie cały Kościół i cały ruch intronizacyjny w Polsce.

Trzeba przy tym pamiętać, że objawienia i starania dotyczące Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla zostały poprzedzone objawieniami i powszechnym kultem Najświętszego Serca Jezusowego, a następnie ustanowieniem święta Chrystusa Króla i wprowadzeniem go do szerokiego społecznego praktykowania (w 1925 r. przez papieża Piusa XI w encyklice *Quas primas*). Przed wojną i zaraz po wojnie było to duże święto, poprzedzane katechezami, a obchodzone w świątyniach i na publicznych akademiach. Niestety, w latach powojennych zostało ono prawie całkowicie wytlumione, a po Soborze zastąpione mało rozumianą Uroczystością Chrystusa Króla Wszechświata. Niemniej podstawowym etapem przygotowania do powszechnej Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla i odnowy Narodu Polskiego powinno być przypomnienie i przywrócenie publicznej czci i kultu Chrystusa Króla, zgodnie z encykliką *Quas primas*. To zadanie powinno się znaleźć u początku wielkiego programu nauczania, przygotowania i wdrożenia narodowej Intronizacji Jezusa Chrystusa duchowego Króla Polski.

Bardzo cenne i jakże na czasie byłoby poświęcenie królowaniu Jezusa Chrystusa jednego z najbliższych rocznych programów duszpasterskich Kościoła katolickiego w Polsce, np. pod hasłem *Jezus Chrystus nasz Król i Pan*. Wskazane jest, aby program taki był rozwinięciem poszczególnych wersetów i wezwań *Aktu Intronizacyjnego*.

Prosimy zwłaszcza o rozważenie trwałego wprowadzenia postulatów intronizacyjnych do corocznych programów duszpasterskich.

Prosimy również o rozważenie przywrócenia powszechnej katechezy dorosłych, bo bez niej nie będzie ani ładu w Kościele, ani odbudowania cywilizacji chrześcijańskiej w życiu rodzin, grup społecznych, Narodu i jego Państwa.

W czasach ogromnego chaosu, wielkie rzesze ludzkie odczuwają potrzebę rzeczywistego przywództwa, zwłaszcza przywództwa duchowego i moralnego. Ludzie zagrożeni w poczuciu bezpieczeństwa potrzebują ojców duchownych i przewodników. Pogubieni w zamęcie niejasnych i sprzecznych pojęć potrzebują nauczycieli. Pogubieni w zamęcie społecznym potrzebują liderów. Do takiego przywództwa Pan nasz powołał Apostołów i ich następców. Episkopat Polski tyle razy wydał wielkich i świętych duszpasterzy, nauczycieli i przywódców. Wspomnijmy, poczynając od świętych Wojciecha i Stanisława ze Szczepanowa, poprzez kard. Stanisława Hozjusza, po bliższych nam czasem życia św. abp. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego, św. abp. Józefa Bilczewskiego, św. bp. Józefa Pelczara, abp. Józefa Teodorowicza, oraz po Sługę Bożego kard. Augusta Hlonda, Sługę Bożego kard. Stefana Wyszyńskiego i św. Jana Pawła II, których znało żyjące dziś pokolenie polskie.

Modlimy się, by polscy duszpasterze byli odważnymi przywódcami w walce z anty-Chrystusowym światem, wyrrywającym owce z owczarni Pańskiej. Ofiarujemy naszą modlitwę i posłuszeństwo w rzeczach Bożych, składając te skromne dary w Niepokalanym Sercu Maryi, Królowej Polski.

4. OGÓLNOPOLSKI KONGRES JEZUSA CHRYS- TUSA KRÓLA

Warszawskie środowisko ruchów intronizacyjnych pod auspicjami Delegata KEP do spraw Ruchów Intronizacyjnych i Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla podjęło wstępne przygotowania do zorganizowania w Warszawie w listopadzie 2020 roku Kongresu Jezusa Chrystusa Króla.

Okazją do jego zwołania jest 95. rocznica encykliki Piusa XI *Quas promas* o ustanowieniu święta naszego Pana Jezusa Chrystusa Króla, 100. rocznica urodzin św. Jana Pawła II, dla którego królowanie Chrystusa w Polsce było sprawą niezwykle ważną, i 100. rocznica „Cudu nad Wisłą”, który z uwagi na wielkie modlitewne zaangażowanie całego Narodu za wstawiennictwem Matki Bożej, Królowej Polski, był potwierdzeniem naszego trwania przy Chrystusie i wartościach chrześcijańskich.

Chcielibyśmy, aby planowany *Kongres* nabrał wymiaru międzynarodowego. Wówczas byłby nawiązaniem do I Międzynarodowego Kongresu Chrystusa Króla, zorganizowanego w Poznaniu w dniach 25–29 czerwca 1937 r. przez kard. Augusta Hlonda – Sługę Bożego i legata papieskiego na ten *Kongres*. Wiele bowiem wskazuje na to, że Polska jako kraj katolicki ma doniosłą misję do spełnienia w zakresie szerzenia Królestwa Chrystusowego wśród krajów europejskich.

Hasłem planowanego *Kongresu* jest wezwanie: *W diecezjach i parafiach – Króluj nam, Chryste!* Planowany *Kongres* objął już swym patronatem honorowym J.E. ks. abp Stanisław Gądecki, przewodniczący KEP. Prowadzimy rozmowy, aby w Komitecie Honorowym *Kongresu* byli także metropolici i inni hierarchowie, nie tylko z Polski. Proponujemy także, aby głównymi organizatorami *Kongresu* byli: Zespół Konferencji Episkopatu Polski ds. Ruchów Intronizacyjnych wraz z Zarządem i Radą Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla.

Z uwagi na pandemię koronawirusa, planowany *Kongres* został przesunięty na rok przyszły – rok 25-lecia ruchu intronizacyjnego w Polsce.

W związku z tym zwracamy się do **Rady Stałej i Konferencji Episkopatu Polski o zorganizowanie w listopadzie 2021 r. ogólnopolskich uroczystości odnowienia Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana: – centralnych – w Krakowie-Łagiewnikach, i lokalnych – we wszystkich parafiach katolickich w Polsce.** Powinny one stanowić okazję do refleksji nad dotychczasowym stanem dokonanej w dziedzinie realizacji przyrzeczeń, podjętych w *Jubileuszowym Akcie Intronizacyjnym* oraz do naprawienia zaniedbań.

5. POTRZEBA USTANOWIENIA OGÓLNOPOLSKIEJ STRUKTURY KOŚCIELNO-ŚWIECKIEJ OGÓLNOPOLSKIEGO DZIEŁA INTRONIZACJI JEZUSA CHRYS- TUSA KRÓLA

5 lutego 2019 r. w Krakowie-Łagiewnikach odbyło się bardzo ważne zebranie Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych z Zespołem Przedstawicieli Zrzeszeń Intronizacyjnych, któremu przewodniczył bp Stanisław Jamrozek. Na zebraniu tym między innymi:

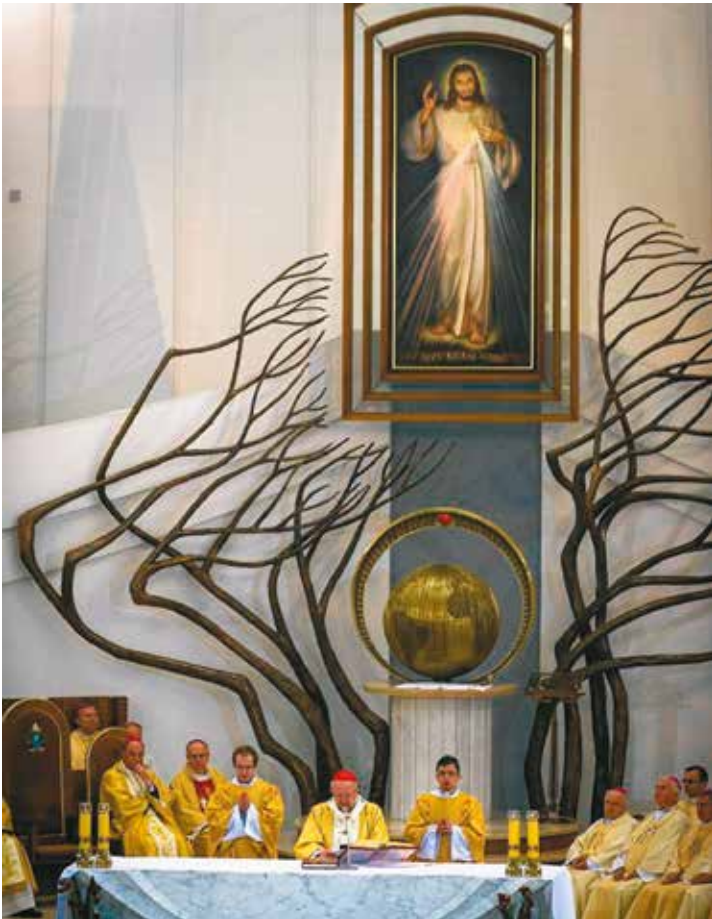
- ♦ Przyjęto jednomyślnie podstawy założycielskie Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla (w skrócie *Dzieła Intronizacji*);
- ♦ Ukonstytuował się Komitet Założycielski *Dzieła Intronizacji*;
- ♦ Wybrano Radę *Dzieła Intronizacji*;
- ♦ Ze składu Rady wyłoniono Zarząd *Dzieła Intronizacji*;
- ♦ Podjęto pierwsze decyzje odnośnie do najważniejszych działań intronizacyjnych na najbliższe trzy lata (formacja duchowa, wydawnictwa, sympozja, kongres, budowa Pomnika Jezusa Chrystusa Króla, utworzenie i prowadzenie stałej strony internetowej *Dzieła Intronizacji* itp.).

Roboczą wersję dokumentacji tego wydarzenia przesłano do konsultacji: bp. Andrzejowi Czaji – przewodniczącemu Zespołu KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych, i abp. Andrzejowi Dziędze – członkowi tego Zespołu.

JUBILEUSZOWY AKT PRZYJĘCIA JEZUSA CHRYSZTUSA
ZA KRÓLA I PANA BAZYLIKA BOŻEGO MIŁOSIERDZIA, 19 XI 2016 R.

Ważnym zadaniem powołanego Zarządu będzie nadanie *Dzieła Intronizacji* formalnego kształtu prawnego w świetle prawa kanonicznego i cywilnego, by dzięki temu skuteczniej służyć szerzeniu królowania Jezusa Chrystusa w Polsce.

W związku z tym **zachodzi pilna potrzeba ustanowienia w diecezjach delegatów biskupów diecezjalnych ds. ruchów intronizacyjnych**, wokół których, w łączności ze swymi biskupami, będą mogli gromadzić się czciciele Chrystusa Króla i będą mogli organizować struktury kościelne i świeckie *Dzieła Intronizacji*.

Bardzo prosimy Zespół KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych najpierw o rozważenie, a następnie o pomoc w rozwiązaniu kwestii prawnokanonicznego zorganizowania *Dzieła Intronizacji* jako publicznej osoby prawnej. *Dzieło* to z istoty swej ma być bowiem dziełem Kościoła i jako takie wymaga kierownictwa Pasterzy.

6. NAWIĄZANIE WSPÓŁPRACY Z DUSZPASTERZAMI

Jak zostało podkreślone w komentarzu do *Aktu Intronizacyjnego*, jest on nie końcem, lecz zaledwie początkiem drogi do budowania Królestwa Chrystusowego w naszym Narodzie. Powszechne uznanie Chrystusa za Króla i Pana nie może być zatem sprawą tylko środowisk intronizacyjnych, jakkolwiek licznych i bardzo dynamicznych. Zdajemy sobie sprawę, że ta idea powinna wpisać się w zwyczajne duszpasterstwo, wszakże uznanie królowania Chrystusa w Polsce to nic innego, jak konsekwentne potraktowanie przyjętego przez ponad 1050. laty Chrztu Polski.

W tym celu specjalnym listem zwróciliśmy się najpierw do wszystkich proboszczów i duszpasterzy parafii pod wezwaniem Chrystusa Króla, jakie są w Polsce, i zaprosiliśmy ich na spotkanie w Częstochowie 02.10.2019r., z przedstawicielami Zarządu i Rady *Dzieła Intronizacji*. Zebraniu temu przewodniczyli: bp Stanisław Jamrozek i ks. prof. Marek Chmielewski. Głównym przedmiotem zebrania było omówienie naszej dalszej współpracy. Być może współpraca ta będzie podstawą do nadania *Dzieła Intronizacji* z czasem statusu stowarzyszenia publicznego wierznych świeckich w myśl Kodeksu Prawa Kanonicznego (kan. 301-305).

Z myślą o współpracy z duszpasterzami polskich parafii pod wezwaniem Chrystusa Króla przygotowujemy pomoce duszpasterskie, które wpisując się w liturgię ostatnich kilkunastu dni roku liturgicznego, służyć będą przygotowaniu do Uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata (nowenna przed

Uroczystością), jak również pogłębieniu treści tej Uroczystości z wprowadzeniem do Adwentu (oktawy po Uroczystości).

Na dziś gotowa jest *Nowenna przed Uroczystością Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata*, którą opracował ks. Prof. Marek Chmielewski. Współwydawcami *Nowenny* są Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla i Adam Kędzierski. Została ona wysłana jako dar – podobnie jak wcześniej *Modlitewnik Czycieli Jezusa Króla – Króluj nam, Chryste!* i dwie Drogi Krzyżowe – między innymi do każdego biskupa, kurii i każdej parafii w Polsce.

Jest to pierwszy tego rodzaju i zarazem nowatorski materiał do wykorzystania duszpasterskiego w ramach Eucharystii, aby jak najwięcej kapłanów i wiernych włączyło się w Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Kościele, Narodzie i Państwie Polskim, w realizację postanowień Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana, jaki miał miejsce 19.11.2016r. w Bazylice Bożego Miłosierdzia w Krakowie – Łagiewnikach.

Oprócz tego dwa stowarzyszenia, wchodzące w skład Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla, tj. Stowarzyszenie „Róża”, z siedzibą w Krakowie, i Stowarzyszenie „Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski”, z siedzibą w Warszawie, za zgodą Delegata KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych i w oparciu o Jego pismo, skierowane do Czcigodnych Księży Proboszczów, podjęły działania w kierunku tworzenia w parafiach grup szerzących królowanie Chrystusa Pana.

CZĘŚĆ III – NASZE PROŚBY I OCZEKIWANIA KIEROWANE DO WŁADZ ŚWIECKICH NARODU I PAŃSTWA POLSKIEGO O PODJĘCIE PILNYCH DZIAŁAŃ USTAWODAWCZYCH I WYKONAWCZYCH WYNIKAJĄCYCH Z AKTU INTRONIZACYJNEGO

1. KONTYNUACJA TRANSFORMACJI USTROJOWEJ ZGODNIE Z AKTEM INTRONIZACYJNYM

Są symptomy tego, że transformacja ustrojowa realizowana obecnie przez zjednoczoną prawicę jest rozpoczęciem budowy nowej Polski – Polski Chrystusowej, Królestwa Matki Bożej Królowej Polski i Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana. Jeśli tak, to przed władzami świeckimi naszej Ojczyzny stoją ogromne wyzwania. Przede wszystkim bardzo wiele jest do zrobienia w prawodawstwie polskim. Trzeba na nowo opracować i uchwalić wiele ustaw tak, aby prawo

stanowione w Polsce było zgodne z prawem Bożym. W pierwszym rządzie trzeba bronić życia od poczęcia do naturalnej śmierci oraz kontynuować reformę wymiaru sprawiedliwości.

Zarówno w stanowieniu prawa jak i w rządzeniu trzeba przyjąć, że najważniejszym programem naprawczym naszej Ojczyzny powinna być odnowa moralna Narodu Polskiego wynikająca z *Aktu Intronizacyjnego*.

Powszechnie mówi się, że właściciele i osoby sterujące światem mediów i informacjami, to tzw. czwarta władza. Zdecydowana większość tzw. polskojęzycznych mediów komercyjnych manipuluje opinią publiczną, podaje kłamliwe informacje, oszustwa, deprawuje i demoralizuje głównie dzieci i młodzież, promuje przemoc oraz wzorce i zachowania obce naszej chrześcijańskiej i polskiej tradycji, naszym obyczajom.

Ponadto w mediach społecznościowych mamy często do czynienia z agresją i przemocą medialną, ze szkalowaniem niewinnych ludzi, z podawaniem celowo różnych kłamstw.

Należy wprowadzić odpowiednie ustawy w prawodawstwie polskim i dokonać takich zmian w wymiarze sprawiedliwości, aby takie praktyki i postępowania radykalnie ukrócić.

Trzeba koniecznie kontynuować realizację programu wyborczego prezydenta Andrzeja Dudy i premiera Mateusza Morawieckiego w zakresach:

- ♦ Obrony i wspierania rodzin oraz osób starszych;
- ♦ Idei Trójmorza;
- ♦ Wielkich i lokalnych inwestycji;
- ♦ Bezpieczeństwa wewnętrznego i zewnętrznego kraju;
- ♦ Niezależności energetycznej Polaków.

2. ZMIANA GODŁA PAŃSTWOWEGO

Uznanie *Aktem Intronizacyjnym* Jezusa Chrystusa za naszego Króla i Pana jest wskazaniem, że Polska jest państwem katolickim i suwerennym, czego widocznym znakiem powinno być zmienione godło państwowe. Takim godłem, którego symbolika najpełniej wyraża tradycję narodową i dzieje przodków jest godło odrodzonej Polski z 1919 r. W godle tym każdy symbol jest bardzo ważny: orzeł, ptak królewski – symbol Państwa Polskiego; kolor biały orła – symbol uczciwości; czerwone tło – symbol męstwa; złoty dziób i szpony orła – symbol królewski; korona zamknięta ośmioma pałkami – symbol pełnej, suwerennej władzy i wolności Polski; krzyż w koronie – symbol państwa katolickiego, w którym władza duchowa należy do Jezusa Kró-

la. Powyższe godło zostało zmienione po przewrocie majowym w 1927r. Orzeł biały otrzymał koronę otwartą, pozbawioną krzyża, a na skrzydłach pojawiły się pięcioramiennie gwiazdki. Korona otwarta to symbol państwa niesuwerennego. Usunięcie krzyża z korony, to detronizacja Jezusa Króla i zaprzeczenie, że Polska jest krajem katolickim. Pięcioramienna gwiazda, to pentagram, symbol magiczno-okultystyczny, a także satanistyczny.

GODŁO

Księdzu Tadeuszowi Kiersztunowi

zrzuć z siebie wreszcie Orle! te podle sybmołe
czas wzlecieć ponad kłamstwo ponad szarość chmur
Tobie gwiazdek bolszewickich dziś nie potrzeba
i niech szatan już nie plami Twoich białych piór

w naszych sercach Twa korona spięta krzyżem
krzyż nam znakiem naszej drogi poprzez ból
Polską misją poprzez męstwo w naszej wierze
do Ojczyzny w której Panem zawsze Chrystus Król!

w dziejach Polski Twa korona znakiem władzy
co jednoczy wokół siebie wierny polski lud
bo Ojczyzna niepodległa zawsze wierna Bogu
przez cierpienie miłość krzyża czuły serca trud

biel niech dobrem nas ocala w świecie zdrady
niech się czerwienią znakiem męstwa w nas rozrasta
niech złotymi literami pisze wdzięczna pamięć
naszą drogę poprzez dzieje aż od Piasta

prostuj skrzydła Biały Orle! podnieś z dumą krzyż
znad korony co królewskim Bożym znakiem woła
tobie Polsko! Bóg powierza przyszły światu los
przed Chrystusem naszym Królem chyłmy kornie
czoła

tyś nam Orle! świętym znakiem co buduje
polską dumę oraz męstwo wśród zdradzieckich kul
przed szatanem nie zegnimy nigdy karku
Królem świata! Królem Polski!
przecież CHRYSSTUS KRÓL!

Kazimierz Józef Węgrzyn
Księga nadziei, Kraków 2008

GODŁO POLSKI: Z LEWEJ Z 1919 r., Z PRAWEJ Z 1927 r., NIEWIELE ODBIEGAJĄCE OD OBECNEGO GODŁA POLSKI. ZASADNICZE RÓŻNICE:

1. Korona zamknięta z krzyżem (symbol państwa suwerennego, chrześcijańskiego) zastąpiona koroną otwartą bez krzyża (symbol państwa zależnego, niesuwerennego, w którym zdeponowano Jezusa Chrystusa);
2. Tradycyjne koniczynki na ramionach skrzydeł zastąpiono pięcioramiennymi gwiazdkami (pięcioramienna gwiazda to pentagram, ważny symbol magiczno-okultystyczny a także satanistyczny, znany dobrze w masonerii).

Warto tu przypomnieć, że w 2007r. Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska” wystąpił z inicjatywą obywatelską zmierzającą do przeprowadzenia ogólnokrajowego referendum, dotyczącego zmiany godła państwowego oraz aby Sejm RP nadał Panu Jezusowi tytuł *Jezus Król Polski*. Inicjatywa ta nie znalazła wówczas odpowiedniego wsparcia. Mimo braku możliwości szerszego nagłośnienia akcji referendalnej, udało się zdobyć ok. 100 000 podpisów Rodaków z całej Polski. Dzisiaj sytuacja jest całkowicie odmieniona. **Apelujemy więc do Rządzących Polską o pilne przygotowanie i uchwalenie ustawy przywracającej godło z 1919r., posiadające pełną symbolikę Polski katolickiej i suwerennej.** Ustawa taka będzie istotnym owocem Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce. Przywróćmy Polsce znaki zwycięstwa, niezależności, dumy i godności narodowej oraz swojej wierności Bogu i Ojczyźnie, którego symbolem jest orzeł biały z zamkniętą koroną zwieńczoną krzyżem, bez pięcioramiennych gwiazdek.

3. PRZYJĘCIE UCHWAŁY SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ UROCZYŚCIE USTANAWIAJĄCEJ PANA JEZUSA DUCHOWYM KRÓLEM NASZEJ OJCZYZNY I NADAJĄCEJ PANU JEZUSOWI TYTUŁ: JEZUS KRÓL POLSKI

Jezus jest Królem całego Wszechświata, a zatem także i Polski – jeśli jest Królem całości, to i części należącej do tej całości. Śpiewa o tym natchniony psalmista: *Bóg jest Królem całej ziemi, Bóg króluje nad narodami* (Ps 47,8n), *Ty królujesz nad narodami na ziemi* (Ps 67,5n).

Najbardziej wymownym świadectwem Ewangelii, potwierdzającym prawomocność królewskiego tytułu Jezusa w stosunku do narodu, jest **napis na krzyżu** – tytuł „winy” Jezusa: „**Jezus Nazarejczyk Król żydowski**”. Tytuł ten często pojawia się w ewangelicznych opisach męki Jezusa – w sumie kilkanaście razy.

Dziś uznając Jezusa Chrystusa jako naszego Króla i Pana i nadając Panu Jezusowi tytuł *Jezus Król Polski*, nie zawłaszczamy Pana Jezusa i tego tytułu do jednego tylko narodu, tak jak Jezus Chrystus nie ograniczał swego królowania tylko do narodu Izraela. Królowanie Chrystusa jest powszechne, ale konkretyzuje się w człowieku, w rodzinie i w narodzie.

Tytuł *Jezus Król Polski* nie powinien dziwić Polaków kochających swoją Ojczyznę i uważających się za katolików. Należy się on Zbawicielowi świata, który za cenę przelanej krwi nabył na wieczne panowanie również nasz Naród.

W 2006r. zawiązała się inicjatywa poselska (niezrealizowana), zmierzająca do nadania Jezusowi

Chrystusowi tytułu *Jezus Król Polski* z okazji 350. rocznicy nadania przez króla Jana Kazimierza Matce Bożej tytułu *Maryja Królowa Korony Państwa Polskiego* oraz z okazji 50. rocznicy Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego, zwieńczonych wezwaniem, **aby Polska była rzeczywistym Królestwem Jezusa i Maryi**. Sejm ustanawiający prawo mógł taki tytuł przyznać zgodnie ze swoją kompetencją. Uchwała ta nie naruszała niczych praw, a akcentowała, że Jezus Chrystus jako Syn – Bóg Królowej Polski tym bardziej ma prawo do tytułu Króla Polski. Inicjatywa poselska wychodziła naprzeciw pragnieniom i oczekiwaniom społecznym i sprawiła wielką radość u czcicieli Jezusa Chrystusa Króla w Polsce. Wziąwszy pod uwagę to, że Matka Najświętsza po to objawiła się naszemu Narodowi jako jego Królowa, by doprowadzić nas do uznania Jezusa Królem Polski – nie można pozwolić, by ta inicjatywa poselska poszła w zapomnienie i należy ją kontynuować, mimo sprzeciwu środowisk jej wrogich. Jeśli kiedyś najwyższa władza (król) nadała i zatwierdziła tytuł: *Maryja Królowa Korony Państwa Polskiego*, również dzisiaj najwyższa władza (Prezydent i Sejm RP) może nadać tytuł: *Jezus Król Polski*. Bogu Królowi należy się bowiem cześć i chwała oraz uwielbienie od Maryi Królowej Polski i od Narodu Polskiego.

Przyjęcie uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej uroczyście ustanawiającej Pana Jezusa duchowym Królem naszej Ojczyzny i nadającej Panu Jezusowi tytuł: *Jezus Król Polski* jest możliwe na podstawie art. 114, art. 120 z d.2 oraz art. 140 Konstytucji RP. Możliwe jest także sporządzenie projektu tej uchwały przez Pana Prezydenta.

4. UMIESZCZENIE W NOWEJ KONSTYTUCJI RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ STOSOWNEGO ZAPISU O UZNANIU JEZUSA CHRYSZTUSA NASZYM KRÓLEM I PANEM

Uznanie Jezusa Chrystusa naszym Królem i Panem zostało przyjęte 19 XI 2016r. w Krakowie – Łagiewnikach przez przedstawicieli władz kościelnych i państwowych Narodu Polskiego. Stosowny zapis w nowej Konstytucji RP byłby więc ponownym potwierdzeniem tego faktu.

Opatrzność Boża sprawiła, że obecnie w Polsce na czele władz państwowych stoją katolicy. Opcja narodowo – katolicka w Parlamencie ma większość i może samodzielnie uchylać ustawy i podejmować uchwały oraz sprawować rządy. Jest to znak i szansa dane nam przez Opatrzność. Nie wolno nam tej szansy zaprzepaścić.

OBCHODY TRZECIEJ ROCZNICY PROKLAMACJI AKTU INTRONIZACYJNEGO

EUCHARYSTIA I ODNOWIENIE JUBILEUSZOWEGO AKTU PRZYJĘCIA JEZUSA CHRYSTUSA
ZA KRÓLA I PANA W BAZYLICE BOŻEGO MIŁOSIĘRDZIA POD PRZEWODNICTWEM I Z HOMILIĄ
ABP. JÓZEFA MICHALIKA

ZAKOŃCZENIE

Zjednoczmy się wokół Jezusa Chrystusa, naszego Króla i Pana, który dla nas Polaków w kraju i na obczyźnie, jest jedynym źródłem jedności, miłości i pokoju oraz jedyną nadzieją dla Polski.

Wypełnijmy ślubowania jasnogórskie:

Przyrzekamy uczynić wszystko (...), aby Polska była rzeczywistym Królestwem Twoim i Twojego Syna, poddanym całkowicie pod Twoje panowanie, w życiu naszym osobistym, rodzinnym i społecznym (z Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego, 26.08.1956r.).

Idea ślubów jasnogórskich jest w swej treści bardzo czytelna: **Polska ma stać się rzeczywistym Królestwem Maryi i Jezusa**, co pomoże wyzwolić się Kościołowi i w innych państwach świata.

W tym samym duchu objawił się Pan Jezus Służebnicy Bożej Rozalii Celakównie:

Jasna Góra jest stolicą Maryji, przez Maryję przyszedł Syn Boży, by zbawić świat i tu również przez Maryję przyjdzie zbawienie dla Polski przez Intronizację. Gdy się to stanie, wówczas Polska będzie przedmurzem chrześcijaństwa, silną i potężną, o którą rozbijają się wszelkie ataki nieprzyjacielskie (Służebnica Boża Rozalia Celakówna, Wyznania z przeżyć wewnętrznych, WAM, Kraków 2007, s.207).

W CAŁYM NARODZIE I PAŃSTWIE POLSKIM – KRÓLUJ NAM CHRYSSTE!

W imieniu zrzeszeń intronizacyjnych i czcicieli Jezusa Chrystusa Króla związanych z Ogólnopolskim Dziełem Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla, Zarząd Dzieła:

Andrzej FLAGA – Przewodniczący

Barbara PASTERNAK – Wiceprzewodnicząca

Adam KĘDZIERSKI – Wiceprzewodniczący

Piotr PIKUŁA – Sekretarz

Alicja KONDRACIUK – Skarbnik

Henryk GLINKOWSKI – Członek

Anna KROGULSKA – Członek

ODDAĆ POLSKĘ CHRYSZTUSOWI

Dzieje Polski ostatniego półwiecza są pełne zamętu i niepokoju. Od dnia, kiedy rozpętała się II wojna światowa, Polska przez całe dziesiątki lat, z większym lub mniejszym natężeniem, była poddana wyniszczającym działaniom naszych wrogów, atakujących tak z zachodu jak ze wschodu. Zastanawiający jest ten systematyczny wysiłek nieprzyjaciół zmierzający nie tylko do biologicznego wyniszczenia Narodu Polskiego, ale także do pozbawienia go wszelkiej moralnej siły, która pozwoliłaby Narodowi na wewnętrzną organizację i rozwijanie swego życia w oparciu o tysiącletnią tradycję kulturową i chrześcijańską tożsamość. Wrogowie nie tylko czynili wszystko, by zniszczyć naszą niepodległość i polityczną suwerenność, ale zastosowali wobec Polski perfidny plan moralnej i duchowej degradacji poprzez podstępny nacisk ideologii antychrześcijańskiej i antyludzkiej. Pod tym względem nie było znaczącej różnicy między ideologią komunistyczną i hitlerowską: obydwie filozofie, które wsączano w świadomość Narodu, miały swe korzenie socjalistyczne, a poprzez Marksa i Lenina tkwiły korzeniami w satanizmie.

Po pokonaniu Niemiec hitlerowskich zostały osadzone w Polsce, w wyniku zdrady ze strony aliantów, władze okupacyjne podporządkowane Związkowi Radzieckiemu. W zamiarach Stalina leżała ostateczna likwidacja Państwa Polskiego, Narodu, kultury i języka, nie mówiąc już o zatartiu śladów religii katolickiej w tej części Europy. Komunistom nie wystarczyło wymordowanie dziesiątków tysięcy oficerów i przywódców polskich, nie wystarczyło zesłanie setek tysięcy (ostatecznie milionów) Polaków do syberyjskich łagrów, nie wystarczyło zakatowanie i wymordowanie dziesiątków tysięcy polskich patriotów, którzy po roku 1945 nie pogodzili się z poddaniem Polski czerwonej okupacji. Im to nie wystarczyło: przez ludzi, którzy nigdy nie byli Polakami, a w rządzie okupacyjnym jedynie udawali Polaków, postanowili zmienić duszę i sumienia Polaków. Podjęli różne zbrodnicze akcje zmierzające do ograniczenia działalności Kościoła, do zafałszowania jego oblicza poprzez różnego rodzaju dywersje, poprzez nękanie policyjne kapłanów i biskupów, poprzez oszczercze kampanie propagandowe, procesy pokazowe, w wyniku których wielu dzielnych kapłanów utraciło zdrowie, a nawet życie. Ograniczono możliwość wszelkich form katechizacji, także druku i publikacji.

Kościół nie rozporządzał żadną stacją radiową, podczas gdy tak zwane państwowe media były poddane

totalnej administracji i manipulacji w rękach partii komunistycznej, oraz użyte dla propagandy ateizmu i perfidnej demoralizacji. W zмовie z światową masonerią zaatakowano małżeństwo i rodzinę, narzucając niemoralne prawa oraz drastycznie ograniczając ekonomiczne podstawy rodzinnego bytu, aby pozbawić rodziny wszelkich horyzontów nadziei i w ten sposób popchnąć mężczyzn i kobiety na drogę rozwodów, antykoncepcji i aborcji. Od czasu wprowadzenia ustawy aborcyjnej oblicza się, że zamordowano w łonach matek około 25 milionów nienarodzonych Polaków. To uderzenie w rodzinę i w prawo do życia skutkuje nadal głębokim załamaniem moralnym całego społeczeństwa.

W tym trudnym czasie nie brakło dzielnych kapłanów i biskupów, którzy krzepili ducha Narodu i umacniali wolę duchowej niezależności. Nie można zwłaszcza zapomnieć zasług Kardynała Augusta Hlonda, który jasno ukazywał drogi ocalenia przez oddanie Narodu Niepokalanemu Sercu Maryi i poddanie Polski pod władzę Chrystusa Króla. Niestety w niewyjaśnionych do końca okolicznościach zmarł bardzo niedługo po wojnie. Jasnym światłem dla Polaków był Kardynał Adam Stefan Sapieha, któremu także nie było dane dłużej służyć Narodowi. Wspaniałym darem dla Polski stał się wielki Prymas Tysiąclecia, który przez Wielką Nowennę i ślubowania Jasnogórskie pragnął doprowadzić Naród do pełnego Zawierzenia Maryi Królowej Polski. Oddanie się w niewolę Maryi miało paradoksalnie, lecz w sposób uzasadniony teologicznie, otworzyć drogę do prawdziwej wolności, którą wrogowie zaciekle i systematycznie niszczyli.

Nowa nadzieja wolności zablęśla z chwilę powołania na stolicę Piotrową syna polskiej ziemi, Jana Pawła II. Słyszac głos Piotra, polskie serca uwierzyły w możliwość odzyskania wolności. Jednak i ta droga, i ta nadzieja musiały przejść próbę krwi. Najpierw było to 13 maja 1981 r. na Placu św. Piotra, gdy Jan Paweł II stał się ofiarą zamachu. Potem gdy 13 grudnia (1981) dokonano zdrazieckiego zamachu na Polskę. Tu również połała się krew, zatrzasnęły się drzwi więzień i obozów internowania. Wielu Polaków wypędzono z kraju jako niebezpiecznych dla „systemu”. Połała się krew bohaterkich kapłanów z ks. Jerzym Popiełuszką na czele. Nadzieje rozbudzone w słynnym roku 1980 zostały unicestwione. „Solidarność”, ta prawdziwa, przestała istnieć. Ażeby Polaków jeszcze bardziej poniżyć i zde-

moralizować, zaproponowano kompromis: zakończono rzekomo stan wojenny, lecz narzucono Polsce rząd złożony z tych samych agentów i zdrajców, tylko ubranych w szaty pseudodemokratów. Wielu dało się zwieść i uwierzyło w „dobrą wolę” dawnych katów i okupantów, którzy obecnie mogli pod osłoną prawa okradać i okłamywać Polskę na wszelki sposób. Za pozorami demokracji działali ci sami ludzie, dla których Marks i Lenin byli najwyższymi autorytetami w historii. Staremu potworowi zrodzonemu przez Marksa i jego towarzyszy próbowano dorobić „ludzką twarz”, ale jak zapewnił Herbert, „potwór będzie miał zawsze twarz potwora”.

Dlatego po roku 1989 przeżyliśmy monstrualne nasilenie kłamstwa, hipokryzji i przewrotności politycznej. Kolejne partie obejmujące władzę były tylko fasadami, za którymi działały te same ukryte siły sterowane przez tych samych dyrygentów z Moskwy. Czy to była Unia Wolności, czy AWS, czy Platforma Obywatelska, zawsze rządzili dokładnie ci sami komuniści, agenci i najemnicy obcego wywiadu, dla których Polska była prywatnym folwarkiem w stanie bankructwa, dlatego można było ją rozkradać i sprzedawać na wszystkie strony. Ale bodaj najbardziej zgubnym aspektem polityki tych lat było to, że te pseudopolskie rządy potrafiły obłudnie udawać współpracę z Kościołem, obiecując obopólne korzyści, a chodziło o to, aby zepchnąć Kościół na margines życia społecznego, a zarazem odebrać mu jego moralny autorytet. Próbowano niejako jawnie pokazać społeczeństwu, że Kościół właściwie bez oporu popiera komunistów, masonów i różnej maści ateistów, ponieważ zależy mu tylko na własnych korzyściach. Rozpętano przy tym podstępą kampanię antykościelną i antyklerykalną. Zadaniem prasy oprowadzanej przez siły antykościelne i antypolskie było rozwijać strategię systematycznego i taktycznego nękania Kościoła, aby w opinii przeciętnego człowieka Kościół uchodził za drugorzędną organizację, która wprawdzie sobie w życiu radzi, ale w sferze publicznej nie jest żadnym autorytetem i nie ma powodu się go obawiać.

To miało głównie na celu takie osłabienie powagi Kościoła, aby przeciętny obywatel nie przejmował się nauczaniem moralnym Kościoła, Przykazaniami Bożymi, świętością małżeństwa i rodziny, sakralnym charakterem życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci, ażeby po prostu ludzie postępowali tak, jak im się podoba. W Liście pasterskim na Wielkanoc 2008 roku jeden z Biskupów wołał: „Na naszych oczach przeschecpia się na polski grunt nihilistyczną ideologię, w której nie chodzi o szukanie prawdy, ale o znisz-

czenie Kościoła, zgodnie z zasadą: Uderzę w pasterza, a rozproszą się owce (por. Mk 14,27)” (za „Naszym Dziennikiem” nr 70, s. 11). W tym kontekście możemy lepiej zrozumieć zmasowany atak medialny i polityczny na arcybiskupa Warszawskiego, ks. Stanisława Wielgusa, wymuszający na nim rezygnację z objęcia stolicy biskupiej (rok 2007). Ciemne siły polityczne lękały się tego Biskupa, który odważnie głosił prawdę na temat duchowego stanu współczesnej cywilizacji. Tymczasem politycy zamiast prawdy rozpowszechniali liberalizm i nihilizm. Wmawiano ludziom, że mogą czynić, co chcą, bo są wolni, ale w gruncie rzeczy wprowadzano ludzi na ścieżkę, na której zamiast Bożych drogowskazów znajdowali reklamy grubymi literami zachęcające do zdobywania majątku, do swobody moralnej, do egoizmu, do rozpasanej przyjemności, do coraz bogatszej konsumpcji, do nie liczenia się z prawami bliźnich, a już zwłaszcza z prawami Narodu i odpowiedzialnością za Ojczyznę. Jako raj, gdzie mają się spełnić wszelkie oczekiwania ludzkie, ukazywano Unię Europejską, która radykalnie odeszła od tego rozumienia Europy, jakie jeszcze spotykamy w nauczaniu Jana Pawła II albo w projekcie pierwszych założycieli Wspólnoty Europejskiej. Wbrew nauczaniu Jana Pawła II Unia rzekła się charakteru chrześcijańskiego, a nawet wszelkiej wiary w Boga, i stała się państwem całkowicie pogańskim, w którym nie tylko prawa Boże są gwałcone, ale także zagubiono kryteria człowieczeństwa, spychając życie ludzkie — pod pozorem wolności — na poziom zoologiczny. W Unii liczy się tylko interes „super-państwa” widziany w kategoriach ekonomicznych i politycznych, natomiast nie liczą się prawa narodu, jego wolność i suwerenność, poddane biurokratycznej manipulacji, widocznej zwłaszcza w związku z ratyfikacją tzw. „Traktatu Reformującego”. To nasze „wejście do Europy” zaaranżowane przez komunistów (Kwaśniewski, Miller, Cimoszewicz itd.) okazało się pułapką dla Polski, która wciąż nie potrafiła być sobą i nie miała własnego głosu, gdyż została wtłoczona w fałszywe formy polityczne, nie wyrażające jej suwerenności. Jest czymś tragicznym, że ani rząd PiS-u ani tym bardziej rząd PO, nie wykazały należytego zrozumienia dla obrony sprawy polskiej niepodległości i suwerenności Narodu, co widać w niepoważnej dyskusji parlamentu nad ratyfikacją „Traktatu Reformującego”, właściwie ustanawiającego super-państwo pod nazwą „Unii Europejskiej”.

Ostatnio pojawia się coraz więcej sygnałów świadczących o tym, że Unia Europejska w pełni opowiada się za cywilizacją śmierci i usiłuje tę cywilizację narzucać wszystkim krajom, zwłaszcza tym, które jeszcze

w jakimś stopniu ograniczają prawnie dostęp do aborcji, czyli zabijania dzieci nienarodzonych. Właśnie ostatnio (w okresie Wielkanocy 2008) z oficjalnym żądaniem, by aborcja stała się dostępna bez przeszkód, wystąpiła Rada Europy. Projekt przewiduje także szerokie upowszechnienie antykoncepcji i tak zwanej „edukacji seksualnej”, co oznacza całkowite zniszczenie etosu małżeństwa i rodziny, czyli tego, co decyduje o ludzkim charakterze społeczeństwa. To proponuje Rada Europy, która podobno została ustanowiona po to, by bronić praw człowieka. Tymczasem Rada wywiera naciski na wszystkie państwa Europy, by zalegalizowały aborcje jako „prawo człowieka”.

Nie można bardziej zdradzić rozumu i ludzkiej godności. Konkretnych nacisków mogą się spodziewać zwłaszcza Polska, Irlandia i Malta. Podobnych nacisków możemy się spodziewać także w innych dziedzinach, takich jak „małżeństwa” homoseksualne, adopcja przez „homo-związki”, legalizacja formalna wolnych (tak zwanych „faktycznych”) związków lub innych dewiacji moralnych. Może to dotyczyć także liberalizacji bioetyki, na przykład legalizacji eksperymentów biomedycznych na embrionach, klonowania, tworzenia hybryd zwierzęco-ludzkich lub eutanazji. Niestety cywilizacja śmierci panująca na szczytach Europy ma tendencje do rozpowszechniania się na wszystkie dziedziny życia ludzkiego. Jest czymś potwornym, że zbrodnia rozpowszechnia się pod osłoną władzy państwowej (europejskiej) i za parawanem prawa. Polska nie może, i nie powinna, w żadnym razie przykładać ręki do tej zbrodni. Właściwą odpowiedzią Polski powinno być zerwanie wszelkich więzów prawnych z tymi instytucjami, który deprecją Prawo Boże i godność życia ludzkiego.

Jeżeli Polska nie sprzeciwi się radykalnie tej zbrodniczej organizacji, czeka nas tragedia. Panujące u nas bezprawie na szczytach władzy, moralny paraliż społeczeństwa i chaos polityczny, jak też ideowy, mogą doprowadzić do tego, iż możemy bezwiednie przyczynić się do spełnienia groźnej zapowiedzi danej przez Matkę Najświętszą Służebnicy Bożej Wandzie Malczewskiej. Matka Boża ostrzegła, że jeśli Polska (po odzyskaniu niepodległości w XX wieku), nie ustrzeże prawa Bożego i Przykazań Bożych obowiązujących w życiu Narodu, może utracić niepodległość już na zawsze. Wydaje się, że wszystkie przesłanki dla takiego obrotu spraw są przygotowane i nie widać — poza Radiem Maryja — jakiegos profetycznego głosu, który mógłby nas obudzić. Dlatego, patrząc trzeźwo w duchu wiary na naszą sytuację i sytuację świata, mając wciąż w pamięci wymagające słowa wypowiedziane przez Pana Jezusa do św. siostry Faustyny i do Sługi Bożej Rozalii

Celakówny, uważam, że jedynym ratunkiem dla Polski jest oddanie naszego Narodu i Państwa pod miłosierzną władzę Chrystusa Króla. Z Objawienia Bożego wiemy, że „świat leży w mocy złego” (1J 5,19), natomiast prawdziwa strefa wolności znajduje się tam, gdzie sięga władza Jezusa Zmartwychwstałego. Jest to wolność odpowiadająca hojności daru Bożego w Duchu Świętym oraz godności człowieka i staje się udziałem osób i społeczności ludzkiej stosownie do gotowości ludzkiego serca otwartego na Boga. „Gdzie Duch Pański tam wolność” (2Kor 3,17). Wolność utraconą przez grzech przywraca nam Duch Święty jako owoc Chrystusowego dzieła Odkupienia.

Jest to wolność ponad polityczną, w takim znaczeniu, w jakim człowiek jest istotą wyrażającą transcendencję w stosunku do całej sfery politycznej. Jedynie dysponując tego rodzaju wolnością, człowiek i naród, może stać się w pełnym znaczeniu podmiotem podejmującym suwerennie swoje zadania polityczne wyrażające odpowiedzialność za dobro wspólne ludzkości. Ta wolność powinna zapanować we wszystkich dziedzinach i na wszystkich poziomach istnienia ludzkiego, bez podziału na strefę „publiczną”, gdzie rządzi mit nowoczesnego państwa wyzutego z wszelkich odniesień moralnych, i na strefę „prywatną”, gdzie ludziom pozwala się na pielęgnowanie „uczuć religijnych” za łaskawym zezwoleniem władz „tego świata”. Życie polityczne, życie „publiczne” jest także częścią życia ludzkiego i w tych zakresach urzeczywistniają się istotne wartości osoby zadane z tytułu powołania ludzkiego i chrześcijańskiego. Całe życie ludzkie uzyskuje swoją prawdę i wartość antropologiczną, o ile jest natchnione i kierowane planem Bożym, czyli prawem Bożym objawionym i ostatecznie spełnionym w Chrystusie.

Sam Chrystus może dać człowiekowi — i narodowi — zasadę i moc do urzeczywistnienia powołania na poziomie uniwersalnej odpowiedzialności moralnej. Należy więc pozwolić Chrystusowi, aby kształtował nasze życie narodowe i polityczne, skoro nie były Mu obojętne losy Jego Ojczyzny ziemskiej i Miasta, które „nie poznało czasu nawiedzenia swego” (por. Łk 19,44), dlatego legło w gruzach. Należy prosić Chrystusa, by oświecał Polaków, aby zrozumieli, w jaki sposób Ewangelia jest podstawą pokoju, społecznego ładu, cywilizacji miłości i życia, jak też kultury humanistycznej godnej tego miana. Wszyscy, którzy mają ambicje włączyć się w organizację życia politycznego, powinni wiedzieć, że Chrystus nie zgadza się na to, aby prawda mieszkiała jedynie w „prywatnych” umysłach, a w parlamencie, w prasie i innych mediach mogło

panować kłamstwo i wszelka hipokryzja. Chrystus nie zgadza się na to, aby sprawiedliwość rządziła tylko wzajemnymi odniesieniami „maluczkich”, natomiast by szerokie dziedziny stosunków społecznych, pracy, ekonomii, prawodawstwa, sądownictwa były poddane zasadzie niesprawiedliwości, krzywdy i systematycznego wyzysku ze strony możnych tego świata. Politycy powinni wiedzieć, że respekt dla świętości (sacrum), będącej znakiem obecności Boga w widzialnym świecie, nie ogranicza się tylko do tego, co dzieje się na ołtarzu i wokół niego, ale obejmuje wszystko to co wiąże się z tajemnicą ludzkiego istnienia jako stworzonego, jako zrodzonego, jako zbliżającego się do swego kresu, a szczególnie do początków ludzkiego bytu osłoniętych tajemnicą małżeństwa.

Politycy powinni wiedzieć, że użycie siły przeciw człowiekowi jest sprzeczne z prawem Chrystusa nie tylko w przypadkach karczemnych bójek, lecz także we wszelkich sytuacjach międzynarodowych agresji lub policyjnych tortur. Powinni wiedzieć, że prawo, cały porządek sprawiedliwości, środki nacisku itd., służą nie tylko ochronie bezpieczeństwa władz, ale przede wszystkim ochronie osób najmniejszych, najsłabszych, najbardziej bezbronnych, o które Chrystus szczególnie się upomni. Politycy czerpiący światło z Ewangelii będą wiedzieć, że cała istota życia społecznego, cały sens cywilizacji i prawdziwe źródło humanizacji świata znajduje się w sercu rodziny, którą Bóg ustanowił kolebką i fundamentem społeczeństwa ludzkiego jako takiego. Dlatego Pan Jezus w swoich objawieniach udzielonych Rozalii Celakównie w tak ostrych słowach piętnował postępowanie depczące etos małżeństwa i rodziny. Jeżeli więc politycy przeoczą tę prawdę, że cała polityka państwa, cała ekonomia, cały system prawny, cała kultura, powinny z istoty swojej kierować się ku służbie dla rodziny i ku ochronie jej świętego posłannictwa, to popełnią największą zdradę wobec ludzkości i wobec narodu i sprawią, że państwo przestanie być wyrazem sprawiedliwości, lecz zostanie odczłowieczone i stanie się tylko „magnum latrocinium”, czego przykładów w historii nie brakuje.

Nie możemy się łudzić: jesteśmy świadkami spisku przeciw chrześcijańskiej (katolickiej) Polsce, opartego na zwietrzalej filozofii oświeceniowej, która prowadzi prostą drogą do ubóstwienia państwa i równocześnie do zniszczenia autentycznie ludzkiej cywilizacji. Musimy sobie powiedzieć, że nie możemy się poddawać tego rodzaju presji ze strony tak zwanej „konieczności historycznej”. Chrystus jest ponad historią i w Nim jesteśmy wolni, i w oparciu o prawdę od Niego czerpaną, możemy zdecydować że wybieramy świadomie drogę

wyzwolenia od wszystkich mitów i kłamstw, którymi karmi nas „Europa” i chcemy być sobą w Chrystusie i przez Chrystusa. **Tym, którzy naszą Polskę poniżają i hańbią, spychając ją na poziom żebraczy w sensie ekonomicznym i kulturowym, odpowiadamy: dość kłamstw, dość bluźnierstw, dość poniewierania godnością człowieka, rodziny, narodu. Jesteśmy poddani Jezusa Chrystusa i chcemy w pełni przyjąć Jego Prawo, w którym jest wolność, godność i świętość dana nam na Chrzcie świętym. Nie widzimy żadnego rozumnego powodu, żeby nasze sprawy państwowe i narodowe oddawać w ręce cwaniaków i błaznów politycznych, ludzi pozbawionych wszelkiego poczucia moralnej odpowiedzialności. Chcemy, by rządził nami Jezus Chrystus, by Jego Prawda była podstawą i celem naszych praw i instytucji, by Jego Miłość była normą i inspiracją wychowania każdego Polaka, każdego człowieka. Tylko w Chrystusie i Jego mocą jesteśmy zdolni odeprzeć ataki wszelkich wrogów Polski, wrogów naszej suwerenności, naszej kultury, naszej tożsamości budowanej na Ewangelii, przy pomocy takich proroków jak św. Stanisław Szczepanowski i wielu innych, aż do Jana Pawła II.**

Musimy sobie także zdawać sprawę z tego — co jasno jest wyrażone w objawieniach danych Rozalii — że ogrom grzechów ludzkich domaga się wymierzenia sprawiedliwości nie tylko prywatnym grzesznikom, ale także całym narodom. Stąd są potrzebne nie tylko gesty indywidualnego nawrócenia, ale także świadome poddanie się Prawu Bożemu w życiu państw i narodów. Jezus powiedział Rozalii: „Jest jednak ratunek dla Polski, jeżeli Mnie uzna za swego Króla i Pana w zupełności przez intronizację nie tylko w poszczególnych częściach kraju, ale w całym Państwie, z Rządem na czele. To uznanie ma być potwierdzone porzuceniem grzechów, a całkowitym zwrotem do Boga” (zob. Rozalia Celakówna, „Wyznania z przeżyć wewnętrznych”, nr 263). Potrzeba w tym celu dużo modlitwy i ofiar. A skoro sprawa napotyka na trudności, to jest dowód, że jest niezwykle doniosła. Oby Bóg dał światło naszym przywódcom politycznym i wszelkim elitom duchowym, od których zależy los Polski. Odezwę tę, wzmocnioną dramatyczną wymową poezji Kazimierza Józefa Węgrzyna, kieruję do wszystkich Polaków, którzy zachowali jeszcze sumienie i poczucie polskości.

Ks. prof dr hab. Jerzy Bajda
W uroczystość Miłosierdzia Bożego 2008
(„Księga nadziei”, Kraków 2008)

NAJWAŻNIEJSZE DOKUMENTY I MATERIAŁY DOTYCZĄCE INICJATYWY POSELSKIEJ Z 2006 R.

Poniżej przedstawiono najważniejsze dokumenty i materiały dotyczące wspomnianej inicjatywy poselskiej z 2006 r., zaczerpnięte z Biuletynu „Samorządna Polska” Nr 5 – wydanie specjalne poświęcone Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce: „Polsko – Jezus Chrystus Twój Król czeka na Intronizację”, Kraków, styczeń 2007 r.

OŚWIADCZENIE POSELSKIE W SPRAWIE INTRONIZACJI CHRYSZTUSA KRÓLA WYGŁOSZONE W SEJMIE W DNIU 24.05.2006 R.

Artur Górski, poseł PiS

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Polska, by dołączyć do narodów tworzących duchową wspólnotę Królestwa Bożego, poddała się pod panowanie Króla królów mocą władzy Mieszka I, przyjmując Chrzest święty. Następstwem i dopełnieniem tego aktu wiary była korona władcy chrześcijańskiego, nałożona w 1024 r. Bolesławowi Chrobremu, za zgodą papieża Jana XIX, przez arcybiskupa gnieźnieńskiego.

Te wielkie wydarzenia religijne o zasadniczym wpływie na los i kształt naszego Narodu, zostały przysypane kurzem historii, ale nigdy nie zapomniane. Polska – ten prastary dąb z gniazdem białego orła – w najbardziej dramatycznych momentach zagrożenia swego bytu narodowego zawsze nawiązywała do swych chrześcijańskich korzeni, by z nich czerpać moc do przetrwania. Chlubnym tego przykładem są śluby Jana Kazimierza, któremu, i całej naszej Ojczyźnie, przyszła z pomocą Najświętsza Pani, Matka Jezusa Chrystusa. Ogłoszona przez niego Królową Korony Polskiej, aktem monarszej władzy, potwierdzonym zapisem konstytucyjnym zgromadzenia sejmowego z 1764 r., od 350 lat przewodzi naszemu Narodowi w jego trudnej dziejowej wędrówce.

Wędrówka ta trwa i zdaje się być coraz cięższa, bo choć na duchowym tronie Piastów i Jagiellonów zasiada Najdostojniejsza Królowa Nieba i Ziemi, to nadal duchowy tron Króla Polski czeka, aż Polska aktem prawnym swej najwyższej władzy ustawodawczej wprowadzi nań Jezusa Chrystusa.

Wysoka Izbo! Jesteśmy w przededniu niezwykłego wydarzenia: przybędzie do Polski z wizytą apostołską Ojciec święty Benedykt XVI, Namiestnik Chrystusowy, sukcesor wielkiej spuścizny Jana Pawła II, najznako-

mitszego syna polskiej ziemi. W tych wydarzeniach religijnych ostatniego ćwierćwiecza, których byliśmy i jesteśmy naocznymi świadkami, czyż nie należy odczytać przesłania wiary? Czy mógłby być bardziej duchowy, sławny i należny Bogu akt wdzięczności ze strony naszego Narodu za cuda Jego łaski okazane Polsce, jak dokonany przez obecny Sejm akt uznania Pana Jezusa Królem Polski?

Polska potrzebuje potężnej protekcji, by szczęśliwie „po wyjściu z Egiptu” przejść przez „pustynię czasu wyrzeczeń” i osiągnąć w końcu szczęśliwy byt, który Naród upatruje w budowie IV Rzeczypospolitej.

Dziś Ojczyzna nasza jest w najwyższej potrzebie, by na duchowym tronie Polski zasiadł Król królów i Pan panujących. Jest też chwila stosowna, by z okazji wizyty widzialnej głowy Kościoła powiedzieć otwarcie o potrzebie nałożenia na głowę jedynego i prawowitego Jezusa Króla Korony Polski. Tego Aktu Intronizacji od władz Rzeczypospolitej Polskiej od kilku lat domaga się w sposób konsekwentny i stanowczy nasz Naród. Do Kancelarii Sejmu i Senatu, do przedstawicieli władz państwowych napływają nieustannie monity w tej sprawie zarówno od różnych organizacji społecznych i politycznych, jak też od osób prywatnych.

Dlatego apeluję, by pielgrzymka pierwszego Papieża nie-Polaka w naszej Ojczyźnie skłoniła rządzących Polską do głębokiej refleksji religijnej, by Sejm Rzeczypospolitej – przynaglony nawoływaniem Sługi Bożego Jana Pawła II: *Otwórzcie drzwi Chrystusowi*, w 350. rocznicę ślubów Jana Kazimierza oraz w 50. rocznicę Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego – jeszcze w tym roku podjął stosowną uchwałę nadania Chrystusowi tytułu: **Jezus Król Polski**.

Wysoka Izbo, nadszedł czas, by koło naszej narodowej historii, rozpoczynające swój bieg od Chrztu Polski, osiągnęło jego najwznioślejsze dopełnienie w Akcie Intronizacji Jezusa Króla Polski. Od tego Sejmu zależy, czy nasz Naród będzie budował swe dalsze dzieje na niezniszczalnym fundamencie wiary, nadziei i miłości – w Chrystusie Królu.

INICJATYWA POSELSKA W SPRAWIE NADANIA JEZUSOWI CHRYSZTUSOWI TYTUŁU: JEZUS KRÓL POLSKI

W dniu 18 grudnia 2006r. grupa posłów pod przewodnictwem pana posła Artura Górskiego złożyła na ręce Marszałka Sejmu Marka Jurka poniższy list wraz z projektem i uzasadnieniem uchwały w sprawie nadania Jezusowi Chrystusowi tytułu: **Jezus Król Polski**:

Warszawa, 15.12. A.D. 2006

Pan Marek Jurek
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku!

W roku upamiętniającym 350. rocznicę ślubów Jana Kazimierza i 50. rocznicę Jasnogórskich ślubów Narodu Polskiego składamy na ręce Pana Marszałka projekt uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej nadania Jezusowi Chrystusowi tytułu: **Jezus Król Polski**. Projekt poparła swoimi podpisami wymagana liczba posłów. Do reprezentowania inicjatorów projektu w pracach sejmowych został upoważniony poseł Artur Górski,

Mamy nadzieję, wierzymy, że przyjęta przez Sejm uchwała, symbolicznie wynosząca Jezusa Chrystusa na tron Rzeczypospolitej, przysporzy naszej Ojczyźnie wielu tak potrzebnych Łask Bożych.

Z wyrazami szacunku

Halina Murias, Poseł na Sejm RP
Franciszek Stefaniuk, Poseł na Sejm RP
Artur Górski, Poseł na Sejm RP

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

Nadanie Jezusowi Chrystusowi tytułu: Jezus Król Polski

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza, że tysiącletnie dzieje naszego Narodu, zapoczątkowane Chrztem Polski w 966 r., na mocy którego nasza Ojczyzna stała się państwem chrześcijańskim, poddana władzy Chrystusa, tworzyły się i wzrastały w mocy i świetle Ewangelii Chrystusowej. Tożsamość naszego Narodu, łańcuchem pokoleń wiernych Chrystusowi, została nierozdzielnie związana z wiarą katolicką, w obronie której stając, wielokrotnie i chętnie płaciliśmy daninę krwi, by zasłużyć sobie w minionych wiekach na zaszczytne miano obrońców chrześcijaństwa.

Z tej szczytnej powinności wobec Boga i historii zawsze wywiązywał się Naród Polski, gdy był wolny i suwerenny. Także obecnie, w dobie powszechnego światowego kryzysu wiary i wartości, w nawiązaniu do duchowego patrymonium Polski, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, dziękując Bogu za odzyskaną przez naród wolność, idąc za głosem dwóch znakomitych mężów stanu i kapłanów: Jana Pawła II oraz Prymasa Tysiąclecia Stefana Kardynała Wyszyńskiego, całkowicie oddanych jasnogórskiej Pani, Królowej Polski, pragnie dać świadectwo wiary i nadziei na Bożą opiekę nad naszą Ojczyzną, nadając Królowi królów i Panu panujących tytuł: **Jezus Król Polski**.

UZASADNIENIE

W 1656 roku, 350 lat temu król Polski, Jan Kazimierz, wdzięczny Matce Najświętszej, Jasnogórskiej Pani, za cudowne ocalenie częstochowskiego sanktuarium, a tym samym całego Narodu od potopu szwedzkiego, ogłosił Ją Królową Korony Polskiej.

Jak wielkim dobrem dla Polski był ten akt, świadczy **fakt**, że zaledwie po upływie niespełna 30 lat Polska dźwignęła się z ruin do tego stopnia, że mogła odnieść jedno z najwspanialszych swych zwycięstw pod Wiedniem, w roku 1683, nad całą potęgą ottomańską, a tym samym wyratować od topieli mużłmańskiej chrześcijańskie kraje Europy.

W 300. rocznicę ślubów kazimierzowskich, poprzez które król i Naród oddali się w opiekę Jasnogórskiej Pani, Prymas Polski, Kardynał Stefan Wyszyński, ponowił te ślubowania, znacznie pogłębiając ich zasięg.

Oddał bowiem Polskę i Naród w dozonną niewolę Maryi, w zamian za wolność Kościoła Chrystusowego w świecie. A wyrażone w ślubach zobowiązania naszego Narodu zmierzają do tego, by Polska stała się rzeczywistym Królestwem Jezusa i Maryi. Wypracowana przez Kardynała Wyszyńskiego, podczas jego uwięzienia w Komańczy, idea ślubowań jasnogórskich jest w swej treści bardzo czytelna: **Polska ma stać się rzeczywistym Królestwem Jezusa i Maryi**, co pomoże wyzwolić się Kościołowi w innych państwach świata.

Ten duchowy testament Sługi Bożego Kardynała Stefana Wyszyńskiego, odczytany w świetle tysiącletniej historii naszego Narodu, jako zadanie do wypełnienia, zobowiązuje obecny Sejm, reprezentujący Naród Polski, do podjęcia niniejszej uchwały.

Drugim niezwykle ważnym asumptem do nadania przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej **Królowi królów i Panu panujących** tytułu **Jezus Król Polski** jest także duchowy testament Jana Pawła II, przekazany nam w jego orędziu do Narodu Polskiego. W ostatnim wielkim przemówieniu, wygłoszonym w Rzymie do Polaków z okazji jubileuszu 25-lecia swego pontyfikatu, wyznaczył Polsce misję do spełnienia w jednoczącej się Europie. Świadom, że zbliża się jego moment przejścia do Domu Ojca, żegnał się z nami między innymi mówiąc: *Najbardziej wpisały się w moje serce te spotkania, jakie miały miejsce na ojczystej ziemi (...) Zawsze spotkania te były niezwykłym dzieleniem się świadectwem wiary, która wyrasta z wiary ojców i tworzy ten szczególnie klimat życia i szeroko pojętej kultury, który stanowi o tożsamości Narodu. (...) Dlatego nie przestaję się modlić, aby sumienie polskiego Narodu było kształtowane w oparciu o Boże przykazania i wierzę, że*

Kościół w Polsce będzie nieustannie stał na straży ładu moralnego. (...)

*W roku 1997 przeżyaliśmy pielgrzymkę, która obfitowała w znaczące wydarzenia. (...) W wymiarze religijnym wracaliśmy do korzeni naszej wiary. W wymiarze międzynarodowym to spotkanie było przypomnieniem idei Zjazdu Gnieźnieńskiego, jaki miał miejsce w tysięcznym roku. Przy tej okazji, wobec prezydentów ościennych państw, mówiłem: „Nie będzie jedności Europy, dopóki nie będzie ona wspólnotą ducha”. (...) Dziś, kiedy Polska i inne kraje byłego Bloku Wschodniego wkraczają w struktury Unii Europejskiej, powtarzam te słowa. Nie wypowiadam ich, aby zniechęcać. Przeciwnie, aby wskazać, że te kraje mają do spełnienia ważną misję na Starym Kontynencie. (...) **Europa potrzebuje Polski. Kościół w Europie potrzebuje Świadectwa wiary Polaków.***

Ojciec Święty, był świadom, że Polska „o niewielkich środkach”, tj. uboga materialnie, ale bogata duchowo, może uratować Europę od topieli niewiary i niemoralności. Także Naród Polski, rozumiejąc swe dzieje i widząc drogę, po której prowadzi Go Bóg, wie, że jego największym bogactwem jest duchowe Królestwo Jezusa i Maryi, które każde pokolenie musi urzeczywistnić i rozwinąć.

Obecny Sejm Rzeczypospolitej Polskiej pragnie przyczynić się do wypełnienia przekazanego Polsce testamentu wiary Jana Pawła II poprzez niniejszą uchwałę. Nadając Jezusowi Chrystusowi tytuł **Jezus Król Polski**, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża nadzieję, że akt ten zaowocuje zarówno w życiu Polski, jak też i całej Europy obfitym błogosławieństwem Boga na budowanie wspólnej przyszłości na fundamencie wiary.

Projekt uchwały podpisali posłanki i posłowie:

Artur Górski, PiS
Dariusz Kłeczek, PiS
Sławomir Pipta, PiS
Jan Filip Libicki, PiS
Mieczysław Walkiewicz, PiS
Zbigniew Dolata, PiS
Tomasz Górski, PiS
Arkadiusz Czartoryski, PiS
Zbigniew Kozak, PiS
Wiesław Kilian, PiS
Lucjan Karasiewicz, PiS
Arkadiusz Milarczyk, PiS
Roman Czepa, PiS
Tadeusz Woźniak, PiS
Aleksander Chłopek, PiS
Teresa Legiecka-Zielińska, PiS

Jerzy Gosiewski, PiS
Stanisław Szwed, PiS
Artur Zawisza, PiS
Grzegorz Tobiszowski, PiS
Jacek Tomczak, PiS
Kazimierz Gołojuch, PiS
Stanisław Zadora, LPR
Halina Murias, LPR
Antoni Sosnowski, LPR
Jan Jareta, LPR
Marek Kawa, LPR
Witold Hałka, LPR
Edward Ośko, LPR
Robert Strąk, LPR
Wojciech Wierzejski, LPR
Leszek Murzyn, LPR

Radosław Parda, LPR
Szymon Pawłowski, LPR
Stanisław Papież, LPR
Witold Masin, LPR
Elżbieta Ratajczak, LPR
Witold Bałazak, LPR
Edward Ciągło, LPR
Przemysław Andrejuk, LPR
Daniel Pawłowicz, LPR
Franciszek Jerzy Stefaniuk, PSL
Mirosław Pawlak, PSL
Tadeusz Sławecki, PSL
Mirosław Maliszewski, PSL
Gabriela Maślowska, poseł
niezrzeszony

LISTA POPARCIA

Popieram projekt uchwały nadania Panu Jezusowi przez Sejm RP tytułu: JEZUS KRÓL POLSKI, podpisany przez 46 Posłanek i Posłów RP, i złożony na ręce Marszałka Marka Jurka w dniu 18 grudnia 2006 r.

Lp.	Imię i nazwisko	Adres	Podpis
1.			
2.			
Itđ.			

Listę poparcia należy sporządzić samemu na oddzielnej kartce według powyższego schematu (na str. A4 mieści się średnio 25 nazwisk z adresami).

Wypełnione listy poparcia należy przesyłać:

Biuro Poselskie p. Poseł Haliny Murias, ul. Dominikańska 1, 37-100 Łańcut
lub **Biuro Poselskie p. Posła Artura Górskiego, ul. Starościńska 4/6, 02-516 Warszawa**

Ruch Obrony Rzeczypospolitej
SAMORZĄDNA POLSKA
Osiedle Dywizjonu 303 51/41, 31-875 Kraków

OŚWIADCZENIE POPIERAJĄCE WNIOSEK GRUPY PARLAMENTARZYSTÓW O NADANIE PRZEZ SEJM RP JEZUSOWI CHRYSZTUSOWI TYTUŁU „JEZUS KRÓL POLSKI”

Kraków, 03.01.2007r.

Sz.P. Marek Jurek
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 4/6/8, 00-902 Warszawa

Wielce Szanowny Panie Marszałku!

Środowiska narodowo-patriotyczne skupione w Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska” z wielką radością przyjęły wniosek parlamentarzystów o podjęcie przez Sejm uchwały nadającej Jezusowi Chrystusowi tytuł „Jezus Król Polski”. Chwała parlamentarzystom inicjującym projekt takiej uchwały i wielkie uznanie za odwagę, jaką wykazali. Posłowie Ci dali dowód, że są prawdziwymi Polakami i katolikami.

Złożyli swoje wyznanie wiary wobec Boga i Ojczyzny. Posłowie ci są świadomi, że kraj nasz może być dobrze rządzony wtedy, gdy rządy krajem oparte są na Prawie Bożym. Inicjatywa ta jest bardzo cenna i na czasie w dobie powszechnego kryzysu wiary i wartości.

Panie Marszałku!

Prosimy o błogosławieństwo Boże dla Pana i wszystkich Posłów pracujących dla dobra Polski zgodnie z Prawem Bożym.

Króluj nam Chryste!

Do wiadomości:

1. Sekretarz Konferencji Episkopatu Polski ks. bp Piotr Libera
2. Artur Górski – Poseł na Sejm RP

LIST OTWARTY W SPRAWIE INTRONIZACJI CHRYSTUSA NA KRÓLA POLSKI

Życzę sobie Intronizacji Chrystusa jako Króla Polski dokonanej przez Episkopat i Parlament.

Popieram inicjatywę Pana Posła Górskiego i wszystkich, którzy pod nią się podpisują. Bardzo wiele osób w moim otoczeniu od dawna pragnie tego samego.

Ogromne dobrodziejstwo wyświadczył Polsce król Jan Kazimierz „intronizując” Najświętszą Maryję Pannę na Królową Polski i Litwy. Te same racje nowego „potopu” demoralizacji i zdrady Ojczyzny przewalającego się przez nasz Kraj przemawiają za ogłoszeniem Chrystusa Królem Polski: Maryja Królowa doprowadza w ten sposób do Chrystusa Króla. Wreszcie!

Rozumie się przez to uznanie prawa Bożego jako nadrzędnego nad państwowym, którym mają się kierować także sprawujący władze: prezydent, rząd, sejm i ta „czwarta władza”, którą są masmedia. Tylko Intronizacja, wprowadzana w życie, daje szansę na właściwy rozwój Kraju. „Głównym złem (...) jest niegodziwe i ziste zbrodnicze usiłowanie, by pozbawić Chrystusa i Jego Królewskiej władzy” – napisał Pius XII w encyklice „Summi pontificatus”. Chodzi o władzę Chrystusa nad władcami, a nie tylko Jego godność wyrażaną w kulcie. Myślący prawdziwie ewangelicznie i patriotycznie widzą, że i nasz Naród jest śmiertelnie zagrożony w swoim bycie.

40 lat temu byłem świadkiem usuwania z kościołów obrazów Chrystusa Miłosiernego w imię czystości kultu Bożego i ochrony Kościoła przed rzekomą jego kompromitacją przez wprowadzenie w praktyki religijne „chorobliwych pomysłów jakieś tam zakonniczek”. Dziś ona (Faustyna) jest wyniesiona na ołtarze, a do Bazyliki Miłosiernego Chrystusa napływają pielgrzymi z całego świata.

Nie mam wątpliwości, że historia powtórzy się ku zawstydzeniu wszystkich przeciwników nauczania Kościoła, wyrażonego choćby encykliką Piusa XI „Quas primas” z roku 1925. Rozalia Celak będzie także czczona jako święta, a na Rynku Krakowskim, lub jakimś centralnym placu Warszawy, stanie pomnik Chrystusa Kró-

la Polski. Przed nim będzie ustawiczna warta honorowa, a każdy nowowybrany prezydent, premier rządu i marszałkowie parlamentu tamże będą inaugurować sprawowanie władzy.

Prezydent, który tego nie uczyni może podzielić wraz z Narodem los króla Stanisława Poniatowskiego, który był pierwszym (a zarazem i ostatnim!) królem odmawiającym hołdu Matce Bożej Królowej Polski na Jasnej Górze. Są granice nadużywania cierpliwości Boga przez odrzucanie kolejny już 81-szy rok „rozkazu” Chrystusa wydanego przez Piusa XI, a na inny sposób (np. luty 1939) przez Sł. B. Rozalię. Przytaczam ten „rozkaz” według w/w encykliki: „Zarazą naszych czasów nazywamy tzw. laicyzm (...). Rozpoczęto od pozbawienia panowania Chrystusa nad wszystkimi ludami. (...) Dziś, gdy rozkazujemy by ogół katolików czcił Chrystusa pod imieniem Króla, tym samym uważamy, że podajemy jedno z najskuteczniejszych lekarstw na nasze czasy (...) Im bardziej pomija się w haniebnym milczeniu najśłodsze Imię naszego Zbawiciela, czy to w zgromadzeniach międzynarodowych, czy w parlamentach, tym głośniej trzeba Je wielbić, rozgłaszając wszędzie prawa Jego Królewskiej godności i władzy” (podkreślenie moje – A.L.).

Jako student teologii (w Krakowie) wcześniej zapoznałem się z duchową spuścizną Rozalii Celak niż Faustyny Kowalskiej. Żądanie Chrystusa przekazane przez Rozalię, aby był ogłoszony Królem Polski jest dla mnie na równi pewne jako pochodzenia nadprzyrodzonego, Bożego, jak i przekazy o nabożeństwie do Miłosierdzia Bożego. Dodaję, że byłem w osobistym kontakcie ze spowiednikiem Sł. B. Rozalii, ks. K. Dobrzyckim, zmarłym 1976r., który przed śmiercią zaproponował mi przejście „dzienniczka” swojej Penitentki i zorganizowania ruchu intronizacyjnego. Ta okoliczność stanowi tytuł do mojej większej kompetencji w wypowiedaniu się na ten temat.

Ks. Adam Lenik,
licencjusz teologii dogmatycznej
Kraków, 27.12.2006

Ruch Obrony Rzeczypospolitej
SAMORZĄDNA POLSKA
Osiedle Dywizjonu 303 51/41, 31-875 Kraków

Kraków – 06.04.2018 r.

Jego Ekszelencja Ksiądz Arcybiskup Stanisław Gądecki, Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski
Jego Ekszelencja Ksiądz Arcybiskup Wojciech Polak, Prymas Polski
Jego Ekszelencja Ksiądz Arcybiskup Marek Jędraszewski, Wiceprzewodniczący KEP, Metropolita Krakowski
Jego Ekszelencja Ksiądz Biskup Andrzej Czaja, Przewodniczący Zespołu KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych
Jego Ekszelencja Ksiądz Biskup Stanisław Jamrozek, Delegat KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych
Jego Ekszelencja Ksiądz Biskup Artur Miziński, Sekretarz Konferencji Episkopatu Polski
Najdostojniejsi Księża Kardynałowie,
Arcybiskupi i Biskupi Kościoła katolickiego w Polsce

Eminencje, Ekszelencje, Ojcowie Duchowni Narodu Polskiego!

W dniu 19.11.2016 r. w sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie – Łagiewnikach, w przeddzień Święta Chrystusa Króla, na zakończenie *Roku Świętego Miłosierdzia*, z udziałem najwyższych władz kościelnych i państwowych oraz 200 000 wiernych, proklamowany został *Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* naszej Ojczyzny i Państwa Polskiego (w skrócie *Akt Intronizacyjny*). To historyczne wydarzenie uznajemy za najważniejsze w całym procesie Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Polsce. W dniu następnym, tj. 20.11.2016 r. w Święto Chrystusa Króla, *Akt Intronizacyjny* z Krakowa – Łagiewnik został odmówiony we wszystkich kościołach w całym kraju. A zatem Polacy – katolicy w jednym dniu uznali uroczystym *Aktem Intronizacyjnym* Jezusa Chrystusa swoim Królem i Panem.

W ubiegłym roku, w Krakowie-Łagiewnikach w dniach 17-19.11.2017r. celebrowaliśmy trzydniowe obchody pierwszej rocznicy tego wydarzenia.

Obecny rok jest rokiem szczególnym – 100. rocznicy odzyskania przez Polskę Niepodległości. Jest to wydarzenie nie tylko państwowe, ale także i religijne. Jezus Chrystus jest bowiem naszym Królem i Panem a Maryja Matka Boża jest Królową Polski. Oprócz uroczystych obchodów państwowych i religijnych związanych z tą rocznicą, dwie jakże ważne sprawy – które są naturalną konsekwencją *Intronizacji* dokonanej 19.11.2016r. w Krakowie-Łagiewnikach – powinny być pilnie podjęte i zrealizowane, a mianowicie: 1. Zmiana godła państwowego; 2. Stosowany wpis w preambule nowej Konstytucji RP o Jezusie Chrystusie naszym Królu i Panu.

♦ Zmiana godła państwowego

Uznanie *Aktem Intronizacyjnym* Jezusa Chrystusa za naszego Króla i Pana jest wskazaniem, że Polska jest państwem katolickim i suwerennym, czego widocznym znakiem powinno być zmienione godło państwowe. Takim godłem, którego symbolika najpełniej wyraża tradycję narodową i dzieje przodków, jest godło odrodzonej Polski z 1919 r. W godle tym każdy symbol jest bardzo ważny: orzeł, ptak królewski – symbol Państwa Polskiego; kolor biały orła – symbol uczciwości; czerwone tło – symbol męstwa; złoty dziób i szpony orła – symbol królewski; korona zamknięta ośmioma pałkami – symbol pełnej, suwerennej władzy i wolności Polski; krzyż w koronie – symbol państwa katolickiego, w którym władza duchowa należy do Jezusa Króla. Powyższe godło zostało zmienione po przewrocie majowym w 1927 r. Orzeł biały otrzymał koronę otwartą, pozbawioną krzyża, a na skrzydłach pojawiły się pięcioramiennie gwiazdki. Korona otwarta to symbol państwa niesuwerennego. Usunięcie krzyża z korony, to detronizacja Jezusa Króla i zaprzeczenie, że Polska jest krajem katolickim. Pięcioramienna gwiazda, to pentagram, symbol magiczno-okultystyczny, a także satanistyczny.

♦ Stosowany wpis w preambule nowej Konstytucji RP o Jezusie Chrystusie naszym Królu i Panu

Umieszczenie w nowej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stosownego zapisu o uznaniu Jezusa Chrystusa za Króla i Pana naszej Ojczyzny Polski i wszystkich Polaków byłoby dopełnieniem *Aktu Intronizacyjnego*, przyjętego 19.XI.2016 r. w Krakowie-Łagiewnikach przez przedstawicieli władz kościelnych i państwowych Narodu Polskiego.

Zespół Przedstawicieli Ruchów, Grup i Wspólnot Intronizacyjnych, zebrany w Krakowie-Łagiewnikach 06.04.2018r. na kolejnym spotkaniu roboczym – w obecności ks. bpa Stanisława Jamrozka, delegata KEP ds. ruchów intronizacyjnych – gorąco apeluje do Episkopatu Polski o podjęcie odpowiednich działań i rozmów w tych sprawach z przedstawicielami najwyższych Władz Rzeczypospolitej Polskiej, z Prezydentem, Premierem, Marszałkami Sejmu i Senatu na czele.

Załączamy kopie naszej korespondencji w tej sprawie do Pana Prezydenta RP Andrzeja Dudy oraz kopie Apelu do wszystkich Polaków od uczestników Ogólnopolskiego Spotkania Czcieli Chrystusa Króla

18.11.2018 r. w Krakowie-Łagiewnikach, w sprawie uznania królowania Jezusa Chrystusa Króla w Polsce.

Bardzo prosimy ks. bpa Artura Mizińskiego, sekretarza Konferencji Episkopatu Polski, o przesłanie kopii tego listu wraz z załącznikami wszystkim Pasterzom Kościoła katolickiego w Polsce. Pomocna może okazać się wersja elektroniczna tego listu i załączników na CD, którą również załączamy.

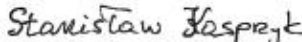
Z wyrazami synowskiej czci i oddania oraz prośbą o pasterskie błogosławieństwo.

**W CAŁYM NARODZIE I PAŃSTWIE POLSKIM
– KRÓLUJ NAM CHRYSSTE!**

Podpisy członków Zespołu Przedstawicieli Ruchów, Grup i Wspólnot Intronizacyjnych i Rady Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”

RUCH OBRONY RZECZPOSPOLITEJ „SAMORZĄDNA POLSKA”

Prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga – Przewodniczący

Prof. dr hab. inż. Stanisław Kasprzyk – Wiceprzewodniczący – Przewodniczący

Mgr Alicja Kondraciuk – Sekretarz

RYCERSTWO JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA

Mgr inż. Adam Kędzierski – Organizator Rycerstwa

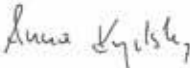
STOWARZYSZENIE RUCH INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA POLSKI

Mgr inż. Henryk Glinkowski – Przewodniczący

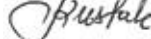
KLUB INTELIGENCJI POLSKIEJ

Prof. dr hab. inż. Włodzimierz Bojarski

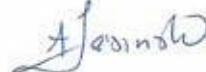
STOWARZYSZENIE MISJONARZY ŚWIECKICH „INKULTURACJA”

Dr Anna Krogulska – Prezes Stowarzyszenia

STOWARZYSZENIE „DOM OJCZYSTY”

Halina Szustak – Przewodnicząca Stowarzyszenia

WARSZAWSKA GRUPA MODLITEWNA „INTRONIZACJA”

Mgr inż. Artur Jasiński – Przewodniczący Grupy

GRUPY INTRONIZACYJNE POLONII

Stanisław Czarnota – Przedstawiciel Grup

FUNDACJA SERCA JEZUSA

Mgr Barbara Pasternak Przewodnicząca Zarządu Fundacji

Adres do korespondencji: Ruch Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”
Osiedle Dywizjonu 303 51/41, 31-875 Kraków

Ruch Obrony Rzeczypospolitej SAMORZĄDNA POLSKA
Osiedle Dywizjonu 303 51/41, 31-875 Kraków

Kraków, 2 I 2018 r.

Sz.P.
Dr Anna Surówka-Pasek
Podsekretarz Stanu
w Kancelarii Prezydenta RP,
Doradca Prezydenta
ds. prawa konstytucyjnego
Kancelaria Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej,
ul. Wiejska 10, 00-902 Warszawa

Szanowna Pani Doktor,

Załączam na Pani ręce list do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy od uczestników ogólnopolskiego spotkania – konferencji czcicieli Chrystusa Króla, która odbyła się w sanktuarium Miłosierdzia Bożego, Kraków-Łagiewniki 18 XI 2017 r. Bardzo proszę o przekazanie tego listu Panu Prezydentowi. Opóźnienie w przesłaniu tego listu wyniknęło stąd, że wymagał on konsultacji z uczestnikami tego spotkania.

KRÓLUJ NAM CHRYSSTE!

Przewodniczący Ruchu
Obrony Rzeczypospolitej
„Samorządna Polska”
prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga

DZIŚ I JUTRO DZIEŁA INTRONIZACJI

Ogólnopolskie spotkanie – konferencja czcicieli Chrystusa Króla
Sanktuarium Miłosierdzia Bożego, Kraków-Łagiewniki 18 XI 2017 r.
Patronat: Zespół Konferencji Episkopatu Polski ds. Ruchów Intronizacyjnych

Prośba
do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy na ręce
Pani Minister Anny Surówki-Pasek reprezentującej Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na spotkaniu – konferencji czcicieli Chrystusa Króla w Krakowie-Łagiewnikach

Wielce Szanowny Panie Prezydencie,

Pragniemy wyrazić Panu Prezydentowi naszą ogromną wdzięczność za Pańskie uczestnictwo w *Jubileuszowym Akcie Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*, który był proklamowany w sanktuarium Miłosierdzia Bożego, 19 XI 2016 r. w Krakowie-Łagiewnikach. Obecność najwyższego reprezentanta Rzeczypospolitej Polskiej miała zasadnicze znaczenie dla tego *Aktu*.

Dziękujemy też za obecność przedstawicielki Pańskiej Kancelarii – Pani Minister Anny Surówki-Pasek na naszym spotkaniu – konferencji czcicieli Chrystusa Króla w Krakowie-Łagiewnikach, 18 XI 2017 r.

Podejmujemy szereg działań, które w naszym rozumieniu są bezpośrednią konsekwencją przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana naszej Ojczyzny. W tym kontekście i w kontekście otworzonej przez Pana Prezydenta debaty o niezbędnych zmianach Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, gorąco prosimy Pana Prezydenta o rozważenie następujących działań, które nam jawią się jako nad wyraz pożądane:

- Prosimy o rozważenie umieszczenia w preambule Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zapisu o przyjęciu Jezusa Chrystusa za Króla i Pana naszej Ojczyzny i wszystkich Polaków.
- Prosimy o rozważenie przywrócenia godła Rzeczypospolitej Polskiej z 1919 r., jako zawierającego pełną symbolikę Polski katolickiej i suwerennej.

Jesteśmy otwarci na dialog w tych ważnych sprawach zarówno z kancelarią Pana Prezydenta, jak i z Panem Prezydentem osobiście.

Łączymy wyrazy naszego ogromnego szacunku i sympatii, wsparte modlitwą do Maryi Królowej Polski i Jezusa Chrystusa naszego Króla i Pana.

W całym Narodzie i Państwie Polskim – Króluj nam Chryste!

Uczestnicy *Ogólnopolskiego spotkania – konferencji czcicieli Chrystusa Króla* zebrani w pierwszej rocznicę *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*, 18 listopada 2017 roku.

Adres do korespondencji:
prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga, ul. Koło Białuchy 2, 31-235 Kraków,
tel. 609 051 410, 12 647 22 92 (dom), tel. 12 628 35 70 (praca),
e-mail: LIWPK@interia.pl.

KANCELARIA PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

BIURO DO SPRAW
NARODOWEJ RADY ROZWOJU,
SAMORZĄDU
I INICJATYW OBYWATELSKICH

DYREKTOR
Przemysław Bryksa

BNRR.0600.5.2018

Warszawa, 18-01-2018 r.

prof. Andrzej Flaga
Przewodniczący Ruchu Obrony
Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”

Szanowny Panie Profesorze

serdecznie dziękuję za złożenie w imieniu Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska” propozycji zmian treści preambuły Konstytucji RP oraz godła państwowego. Zapewniam, iż każdy pomysł czy postulat, dotyczący zmian w Konstytucji RP, wpływający do Kancelarii Prezydenta RP, jest dokładnie analizowany.

Rozpoczęcie przez Pana Andrzeja Dudę, Prezydenta RP ogólnopolskich konsultacji przed zapowiedzianym w 2018 roku referendum, ma na celu rozpoznanie zakresu zagadnień konstytucyjnych, które są dla Polaków istotne. Państwa postulaty są dla Kancelarii Prezydenta RP wskazówką mówiącą, jakie problemy ustrojowe wymagają debaty społecznej. Efektem tej debaty będzie sformułowanie około 10 pytań referendalnych.

Zachęcam zatem do udziału w kampanii informacyjnej o referendum i o Konstytucji, która jest obecnie organizowana przez Kancelarię Prezydenta RP i o której przebiegu informujemy na stronie www.prezydent.pl w zakładce „Referendum Konsultacyjne”. Liczę także na poparcie osób związanych z Ruchem Obrony Rzeczypospolitej idei referendum konsultacyjnego, którego przeprowadzenie planowane jest w dniu 11 listopada 2018 roku.

Łączę wyrazy szacunku,
Andrzej Flaga

APEL DO POLAKÓW MIESZKAJĄCYCH W OJCZYŹNIE I WŚRÓD NARODÓW ŚWIATA ORAZ DO WSZYSTKICH LUDZI DOBREJ WOLI W POLSCE W SPRAWIE UZNANIA KRÓLOWANIA JEZUSA CHRYSZTUSA

W pierwszą rocznicę *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* zwracamy się do wszystkich Polaków w Ojczyźnie i świecie oraz do wszystkich środowisk społecznych i ludzi dobrej woli z pozdrowieniem i serdecznym apelem.

W roku obchodzonej na wiele sposobów setnej rocznicy odzyskania niepodległości Polski, prosimy byśmy jako wierzący w Chrystusa Polacy oddali na nowo chwałę Chrystusowi – Zmartwychwstałemu Panu, który stał się człowiekiem i na krzyżu oddał za nas życie, abyśmy my mieli życie. To On jest przecież „Królem narodów godnym czci”. Święty Jan Paweł II przypomniał nam, że dziejów Polski nie sposób zrozumieć w pełni bez Chrystusa. Wolna Polska sprzed stu lat także jest Jego wielkim darem dla nas. Dlatego Polska wierna Chrystusowi winna też żyć zgodnie z Jego wolą. Niech wyrazem naszej polskiej wdzięczności będzie przyjęcie Jego panowania przez wszystkich. Prosimy: niech każdy wierzący Polak, każda rodzina i wręcz każde wyznające wiarę w Chrystusa środowisko zechce uznać (ponowić uznanie już dokonane) i konsekwentnie przyjmując Jego królewskie panowanie. My sami starać się będziemy wprowadzać Królestwo Chrystusa do naszych rodzin i środowisk pracy, żyjąc według Ewangelii. Pomocą są zaakceptowane przez Pasterzy Kościoła teksty oraz formy tego uznania. Spodziewamy się, że na czas dokonania *Aktu* środowiska te zechcą jeszcze szerzej otworzyć drzwi dla Chrystusa i zaprosić wielu, abyśmy jako wolny Naród i wszyscy mieszkańcy naszej Ojczyzny wspólnie mogli się cieszyć bogactwem łask, które Pan składa w naszych sercach. Warto przygotować się do tego *Aktu* przez katechezę o królowaniu Chrystusa, Sakrament Pokuty i pełne uczestnictwo w Najświętszej Eucharystii.

Dziękując naszym Pasterzom za skuteczne doprowadzenie nas do *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* oraz błogosławieństwo na jego ponawianie w różnych środowiskach, prosimy o możliwość uroczystego ponowienia *Aktu* także na zakończenie obchodów setnej rocznicy odzyskania niepodległości naszej Ojczyzny, np. w wigilię Uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata 2018 roku w sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łagiewnikach, oraz błogosławieństwo na mądre i owocne przygotowanie Polski do tego *Aktu*.

Naszą prośbę składamy w Niepokalanym Sercu Maryi, Matki Bożej i Królowej Polski, dziękując, że nieustannie chroni nas i prowadzi do Najświętszego Serca swego Syna, do owocnego uznania Syna Bożego jako naszego Króla i Pana. Prosimy Maryję, aby w tym szczególnym **jubileuszowym roku polskich dziejów** zechciała poruszyć serca nas wszystkich i zgromadzić wokół Jezusa Chrystusa.

Uczestnicy *Ogólnopolskiego spotkania – konferencji czcicieli Chrystusa Króla*, zebrani pod przewodnictwem Biskupów w Krakowie-Łagiewnikach w pierwszą rocznicę *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*.

Sanktuarium Miłosierdzia Bożego, Kraków-Łagiewniki, w wigilię uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata, 18 listopada 2017 roku.

**W CAŁYM NARODZIE I PAŃSTWIE POLSKIM
– KRÓLUJ NAM CHRYSZTUSIE!**

KRUCJATA MODLITEWNA W INTENCJI KRÓLOWANIA JEZUSA CHRYSZTUSA W NARODZIE I PAŃSTWIE POLSKIM

Podczas spotkania Zarządu Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla, które odbyło się 31 sierpnia bieżącego roku, podjęta została decyzja o powołaniu „Krucjaty modlitewnej w intencji królowania Jezusa Chrystusa w Narodzie i Państwie Polskim”.

Celem tej inicjatywy jest zachęcenie wszystkich naszych Rodaków do codziennego zanoszenia przed Boży tron spraw naszej Ojczyzny słowami „Modlitwy do Jezusa, naszego Króla i Pana”. Tekst tej modlitwy został opracowany podczas przygotowań do uroczystej proklamacji Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana i dołączony do Listu pasterskiego Konferencji Episkopatu Polski podpisanego na 374. Zebraniu Plenarnym w Warszawie w dniu 5 października 2016 r.

Słowa „Modlitwy do Jezusa, naszego Króla i Pana” towarzyszą nam każdego dnia. Staramy się ją również rozpowszechniać w naszych publikacjach, na obrazkach oraz w przestrzeni internetowej. W ten sposób jej treść mogła już dotrzeć do tysięcy ludzi żyjących w różnych stronach Polski i świata. Zapewne wielu z nich modli się jej słowami. Zainicjowana przez nas *Krucjata* ma szansę nadać tym modlitwom bardziej zorganizowany charakter, a świadomość duchowej więzi z grupą innych osób modlących się o królowanie Jezusa Chrystusa w Polsce będzie dla wszystkich dodatkową motywacją i umocnieniem w budowaniu Królestwa Bożego.

Osoby chcące zgłosić swoje uczestnictwo w *Krucjacie* proszone są o przesłanie zgłoszenia zawierającego deklarację codziennego odmawiania „Modlitwy do Jezusa, naszego Króla i Pana”. Zgłoszenie powinno zawierać imię i nazwisko uczestnika *Krucjaty*, adres oraz zgodę na przetwarzanie danych osobowych. Uczestnicy mogą zgłaszać się listownie na adres Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla (ul. Rozalii Celakówny 11, 32-083 Szczyglice) z dopiskiem na kopercie *Krucjata*. Zgłoszenia można również przesyłać za pośrednictwem strony internetowej www.dzielointronizacji.pl/krucjata i poczty elektronicznej na adres: kontakt@dzielointronizacji.pl.

Mamy nadzieję, że codzienne odmawianie „Modlitwy do Jezusa, naszego Króla i Pana” zachęci uczestników *Krucjaty* do owocnego zaangażowania się w rozwój Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla w Narodzie i Państwie Polskim.

Krółuj nam, Chryste!

Piotr Pikuła: Sekretarz Zarządu Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla i Koordynator *Krucjaty*.

Modlitwa do Jezusa, naszego Króla i Pana

Jezu Chryste, Królu Wszechświata, Panie nasz i Boże, Odkupicielu rodzaju ludzkiego, nasz Zbawicielu! Ty, który mówiłeś, że Królestwo Twoje nie jest z tego świata, który wzywałeś nas do szukania Królestwa Bożego i nauczyłeś nas prosić w modlitwie do Ojca: „przyjdź Królestwo Twoje”, wejrzyj na nas stojących przed Twoim Majestatem. Wywyższamy Cię, oddajemy Ci cześć i uwielbienie. Pokornie poddajemy się Twemu Panowaniu i Twemu Prawu. Świadomi naszych win i zniewag zadanych Twemu Sercu przepraszamy za wszelkie nasze grzechy i zaniebane dobro. Wyrażamy naszą skruchę i prosimy o zmiłowanie. Przyrzekamy zabiegać o pomnożenie Twojej Chwały, dziękować za nieskończone Miłosierdzie, które okazujesz z pokolenia na pokolenie, wiernością i posłuszeństwem odpowiadać na Twoją Miłość. Boski Królu naszych serc, niech Twój Święty Duch, wspiera nas w realizacji tych zobowiązań, chroni od zła i dokonuje naszego uświęcenia. Niech pomagają nam porządkować całe nasze życie i posłannictwo Kościoła. Króluj nam, Chryste! Króluj w naszej Ojczyźnie, króluj w każdym narodzie, na większą chwałę Przenajświętszej Trójcy i dla zbawienia ludzi. Spraw, aby nasze rodziny, wioski, miasta i świat cały objęło Twe Królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju, teraz i na wieki wieków Amen.

Spotkanie w Opolu przedstawicieli Zarządu i Rady Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla z przewodniczącym Zespołu KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych bp. Andrzejem Czają; stoją od lewej – Adam Głodek, członek Rady; ks. prof. Marek Chmielewski, konsultant delegata KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych, członek Rady; ks. dr Joachim Kobienia, sekretarz Biskupa Opolskiego; Adam Kędziński, wiceprzewodniczący Zarządu; bp Stanisław Jamrozek, delegat KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych; bp Andrzej Czaja, przewodniczący Zespołu KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych; prof. Andrzej Flaga, przewodniczący Zarządu; siedzą od lewej – Barbara Pasternak, wiceprzewodnicząca Zarządu; Henryk Gliwkowski, członek Rady.

Przemyśl, 19.10.2020

**Zaproszenie do krucjaty modlitwnej
w intencji królowania Jezusa Chrystusa
w Narodzie i Państwie Polskim**

Pismo Święte wielokrotnie wzywa chrześcijan do podejmowania duchowej walki ze złem (por. Ef 6, 10-20). Każdy wierzący powinien wziąć udział „w trudach i przeciwnościach jako dobry żołnierz Chrystusa Jezusa!” (2 Tm 2, 3).

W nawiązaniu do tych słów Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla zaprasza do „Krucjaty modlitwnej w intencji królowania Jezusa Chrystusa w Narodzie i Państwie Polskim”. Celem tej inicjatywy jest pobudzenie Polaków do codziennego zanoszenia przed Boży tron spraw naszej Ojczyzny słowami „Modlitwy do Jezusa naszego Króla i Pana”. Tekst tej modlitwy został opracowany podczas przygotowań do uroczystej proklamacji *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* i dołączony do Listu pasterskiego Konferencji Episkopatu Polski podpisanego na 374. Zebraniu Plenarnym w Warszawie w dniu 5 października 2016 r.

Zachęcam do codziennego odmawiania „Modlitwy do Jezusa naszego Króla i Pana”. Mam nadzieję, że umocni ona wszystkich członków „Krucjaty” w pracy na rzecz rozwoju Dzieła Intronizacji Jezusa Króla w Narodzie i Państwie Polskim i przyczyni się do wypełnienia zobowiązań zawartych w *Jubileuszowym Akcie Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana*.

Bp Stanisław Jamrozek

Delegat KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych

Przemyśl, 30.10.2018

Do Czcigodnych Księży Proboszczów

Stowarzyszenie „Róża”, wchodzące w skład Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych jest gotowe zaangażować się tworzenie w parafiach grup Apostołów Jezusa Króla. Grupy te będą mogły modlić się i formować w oparciu o materiały zatwierdzone przez w/w Zespół Intronizacyjny i rozprowadzać w parafiach materiały formacyjne.

Popieram z serca inicjatywę Stowarzyszenia i proszę o życzliwie przyjęcie ich propozycji. Na pewno zrodzi to wiele dobra we wspólnotach parafialnych.

Z pozdrowieniami w Panu

+ Stanisław Jamrozek

Bp Stanisław Jamrozek

Delegat KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych

APOSTOŁOWIE JEZUSA KRÓLA REGULAMIN

1. Apostołowie Jezusa Króla to nazwa grup powoływanych przez Zarząd Centralny Stowarzyszenia „Róża” w celu stworzenia Członkom Stowarzyszenia możliwości rozwijania działalności w parafiach.

2. Sposobem działania Apostołów Jezusa Króla jest modlitwa, formacja i misja prowadzona przez członków grup w oparciu o wskazania Delegata KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych.

3. Celem działania Apostołów Jezusa Króla jest rozwój Dzieła Intronizacji Jezusa Króla Polski, czyli realizacja w Polsce zobowiązań wynikających z proklamowanego 19 listopada 2016 r. Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

4. Za utworzenie i prowadzenie Grupy Parafialnej Apostołów Jezusa Króla odpowiedzialny jest Przewodniczący Grupy Parafialnej Apostołów Jezusa Króla. Może nim zostać Członek Stowarzyszenia „Róża”, który posiada aktualną pisemną zgodę Zarządu Centralnego Stowarzyszenia „Róża” na pełnienie tej funkcji.

5. Przewodniczący Grupy Parafialnej Apostołów Jezusa Króla:

- a) organizuje miejsca spotkania Grupy.
- b) informuje parafian o terminie i miejscu spotkania Grupy.
- c) prowadzi modlitwy i formację Grupy w oparciu o materiały otrzymane od Zarządu Centralnego Stowarzyszenia „Róża”.
- d) organizuje działalność misyjną Grupy.
- e) przydziela poszczególnym członkom Grupy zadania związane z jej pracą.
- f) sporządza dla Zarządu Centralnego Stowarzyszenia „Róża” roczne sprawozdanie z działalności Grupy.
- g) uczestniczy przynajmniej raz w roku w organizowanym przez Stowarzyszenie „Róża” spotkaniu formacyjnym dla Przewodniczących Parafialnych Grup Apostołów Jezusa Króla.

6. Grupa Parafialna Apostołów Jezusa Króla:

- a) uczestniczy regularnie, przynajmniej raz w miesiącu, w spotkaniu modlitewno-formacyjnym w parafii.
- b) przynajmniej raz w miesiącu podejmuje inicjatywy misyjne zmierzające do szerzenia wśród parafian Dzieła Intronizacji.
- c) raz na trzy lata wybiera zwykłą większością głosów kandydata na Przewodniczącego, którego zatwierdza Zarządowi Centralnemu Stowarzyszenia „Róża”.

7. Przewodniczący Grup Parafialnych mogą powołać dla swego regionu Oddział Stowarzyszenia „Róża” działający w oparciu o Statut Stowarzyszenia „Róża”.

Dodatek (do użytku wewnętrznego)

Propozycje inicjatyw misyjnych dla Grup Parafialnych Apostołów Jezusa Króla:

- promocja działalności Grupy poprzez informacje proponowane do ogłoszeń parafialnych, kontakt z innymi grupami duszpasterskimi, plakaty i prasę parafialną;
- peregrynacja obrazu Jezusa Króla Polski w parafii;
- ufundowanie dla kościoła parafialnego obrazu Jezusa Króla Polski;
- konferencje o tematyce intronizacyjnej;
- rozprowadzanie materiałów intronizacyjnych;
- przygotowanie do rocznicy proklamacji Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.
- podejmowanie dzieł miłosierdzia w duchu S.B. Rozalii Celakówny.
- nabożeństwa z adekwatnymi rozważaniami – adoracja, Różaniec, Droga Krzyżowa;
- troska o adekwatny wystrój szopki bożonarodzeniowej, grobu Bożego, ołtarza na Boże Ciało;
- udział w procesjach ze sztandarem Jezusa Króla Polski.

Spotkanie przedstawicieli Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla z przewodniczącym KEP abp. Stanisławem Gądeckim w sekretariacie KEP w Warszawie. Od lewej – Adam Głodek, ks. prof. Marek Chmielewski, Barbara Pasternak, abp Stanisław Gądecki, bp Stanisław Jamrozek, Adam Kędzierski, Andrzej Flaga.

STANISŁAW JAMROZEK
BISKUP POMOCNICZY
ARCHIDIECEZJI PRZEMYSKIEJ

Przemysł, 24 czerwca 2019

Do Czcigodnych Księży Proboszczów

Stowarzyszenie p.n. Ruch Intronizacyjny Jezusa Chrystusa Króla Polski, z siedzibą w Warszawie, podejmuje starania tworzenia grup szerzących królowanie Chrystusa Pana. Dzieje się to za wiedzą i zachętą Dyrektora Duszpasterstwa Kurii Archidiecezji Warszawskiej.

Ruch Intronizacyjny jest bardzo mocno zaangażowany w prace Ogólnopolskiego Zespołu d.s. Ruchów Intronizacyjnych, który działa pod patronatem Konferencji Episkopatu Polski, a którego jestem Delegatem.

Popieram z serca inicjatywę Stowarzyszenia i proszę o życzliwe przyjęcie ich propozycji. Jestem przekonany, że dzieło to zrodzi w każdej parafii wiele pięknych owoców.

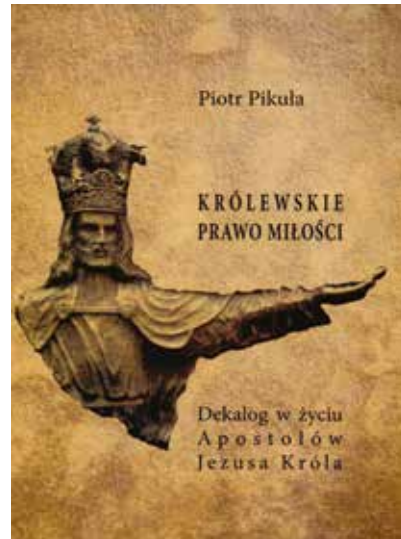
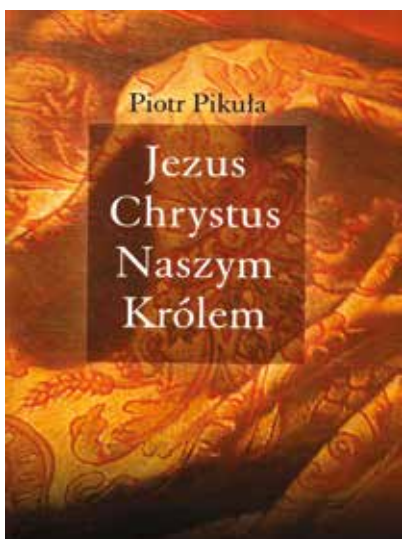
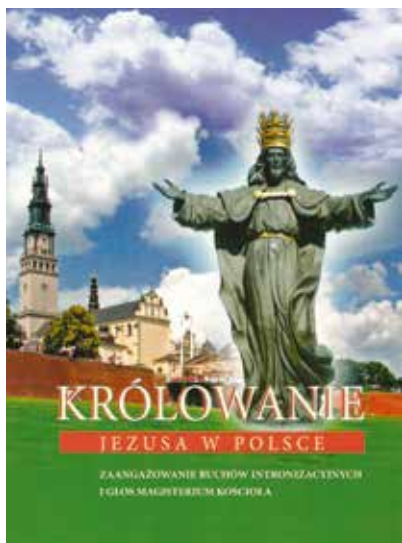
Z pozdrowieniami w Panu

Stanisław Jamrozek

Bp Stanisław Jamrozek

Delegat KEP ds. Ruchów Intronizacyjnych

WYBRANE PUBLIKACJE DOTYCZĄCE DZIEŁA INTRONIZACJI JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA W POLSCE

Stowarzyszenie „Róża”, Kraków 2016

Fundacja Serca Jezusa, Kraków 2017

Stowarzyszenie „Róża”, Kraków 2019

KRÓLUJ NAM, CHRYSSTE !

